

My z KSM

Kwartalnik Kieleckiej Spółdzielni Mieszkaniowej (ukazuje się od 1992 r.) Nr 4/97/2018

Gwiazda

Świeciła gwiazda na niebie
srebrna i staroświecka.

Świeciła wigilijnie,
każdy ją zna od dziecka.

Zwisały z niej z wysoka
długie, błyszczące promienie,
A każdy promień - to było
jedno świąteczne życzenie.

I przyszli - nie magowie
już trochę podstarzali -
lecz wiejscy kołędnicy,
zwyczajni chłopcy mali.

Chwycili w garść promienie,
trzymają z całej siły.
I teraz w tym rzecz cała,
by się życzenia spełniły.

Leopold Staff

Dzieje pamiątkowej płyty

Tadeusza Kościuszki

Czytaj na stronie 11

**Członkom, Mieszkańcom i Przyjaciółom Kieleckiej Spółdzielni Mieszkaniowej
życzymy Wesołych Świąt i Szczęśliwego Nowego 2019 Roku**

**Niech Święta Bożego Narodzenia przyniosą wiele radości, spokoju i refleksji,
a Nowy Rok – zdrowie oraz powodzenie w życiu zawodowym i osobistym**

**Rada Nadzorcza, Rady Osiedla, Zarząd
i pracownicy KSM**

Pierwsi – mieszkańcy Świętokrzyskiej Spółdzielni Mieszkaniowej

Ruszył program ciepła woda bez piecyka

Mieszkańcy bloków przy ul. Marszałkowskiej 79 i 83 Świętokrzyskiej Spółdzielni Mieszkaniowej jako pierwsi pozbędą się piecyków gazowych w łazienkach i będą mieli ciepłą wodę z ciepłowni. Zmiana sposobu podgrzewania ciepłej wody planowana jest na sezon grzewczy w 2019 roku. Zdjęcie piecyka i montaż instalacji w mieszkaniach lokatorów potrwa zaledwie kilka godzin.

W październiku przedstawiciele Elektrociepłowni Kielce (Oddział PGE GiEK), Miejskiego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej oraz Świętokrzyskiej Spółdzielni Mieszkaniowej podpisali list intencyjny w sprawie rozpoczęcia inwestycji w ramach programu „Ciepła woda użytkowa”.

Ciąg dalszy na str. 8

Ile płacimy za ciepło

Sezon grzewczy 2017/2018 pod względem występowania temperatur zewnętrznych był dla użytkowników lokali bardziej korzystny niż poprzedni.

Wzrost średniej temperatury do wartości 3,79°C oraz skrócenie sezonu grzewczego o 21 dni przelożyły się na spadek zużycia ciepła w zasobach mieszkaniowych KSM o około 10,4% w stosunku do ubiegłego sezonu grzewczego.

Jak będzie w tym roku?

Czytaj na stronach 12-14

Zmarł Stanisław Gašiorowski

Zmarł Stanisław Gašiorowski – członek założyciel i wieloletni główny księgowy w KSM.

Od 1958 roku przez pierwsze dwa i pół roku pracował społecznie prowadząc wszystkie sprawy finansowe Spółdzielni. Później objął stanowisko głównego księgowego i pełnomocnika Zarządu KSM.

Przyczynił się do pierwszego zakupu gruntów, za ogromną na ówczesne czasy sumę ponad 1,5 mln zł, na których stoją obecnie budynki przy ul. Karłowicza, Szymanowskiego, Bohaterów W-wy i Chopina. Jego wiedza ekonomiczna i pracowitość przyczyniły się do uzyskiwania kredytów w Banku Inwestycyjnym, za które KSM budowała mieszkania w Kielcach.

– Nie mogę, wspominając te lata, pominąć osoby Pana Gašiorowskiego - pełnomocnika Zarządu, głównego księgowego, który 23 lata pracy zawodowej poświęcił KSM, na tym stanowisku. Związany emocjonalnie ze spółdzielnią reprezentował wysoką wiedzę profesjonalną w zakresie księgowości i finansów. Był autorem głównej części rocznych sprawozdań Zarządu przedstawianych na posiedzeniach Rady Nadzorczej – wspominał zmarłego na łamach „My z KSM” Tadeusz Urbaniak, przewodniczący Rady Nadzorczej KSM w latach 1971-82.

Stanisław Gašiorowski miał 97 lat, spoczął na Cmentarzu Nowym w Kielcach. (K)

Ogłoszenie

Kielecka Spółdzielnia Mieszkaniowa posiada do wynajęcia lokale użytkowe w następujących lokalizacjach:

1) **ul. Ślaska 10** – lokal o powierzchni 132,00 m², zlokalizowany na parterze budynku;

2) **ul. Źródłowa 17A** – lokal o powierzchni 205,60 m², zlokalizowany na parterze budynku;

3) **ul. Warszawska 47** – lokal użytkowy o powierzchni 10,70 m² przy klatce schodowej VI;

4) **ul. Pocieszka 17** – lokal użytkowy o powierzchni 160,50 m² znajdujący się na parterze pawilonu handlowego.

Dodatkowe informacje o warunkach najmu powyższych lokali uzyskacie Państwo w siedzibie Kieleckiej Spółdzielni Mieszkaniowej przy ul. Kujawskiej 26, 25 - 344 Kielce, pokój nr 44 oraz pod nr tel. (41) 34 16 050 lub 510 490 764.

Uwagi o trwałości budynków

Jak się trzyma „wielka płyta”?

Coraz częściej pojawiają się informacje dotyczące problemów z budynkami mieszkalnymi z tzw. „wielkiej płyty”. Szacuje się, że jest w nich usytuowanych około 4 milionów lokali, zamieszkałych przez ponad 12 milionów ludzi. Najstarsze takie budynki mają około 60 lat, a niektórzy obliczają, że kumulacja problemów może nastąpić za około 25 lat. Część budynków trzeba będzie wyburzyć lub gruntownie zmodernizować, co będzie bardzo kosztowne.

W tej sprawie w kwietniu 2018 r. głos zabrał Artur Soboń – sekretarz stanu w Ministerstwie Inwestycji i Rozwoju, który m.in. stwierdził, że Instytut Techniki Budowlanej prowadzi od 2016 r. prace dla zbadania kondycji i trwałości budynków z tzw. „wielkiej płyty”.

Z pilotażowych badań wybranych budynków wykonanych metodami uprzedmiotowionymi wynika, że stan techniczny tych budynków nie wskazuje stopnia degradacji świadczącego o zagrożeniu ich trwałości.

Dla konstrukcji tych budynków projektowany okres użytkowania, zgodnie z polską normą, wynosi 50 lat. Jednak ocena stanu technicznego konstrukcji większości budynków wielkopłytowych, podobnie jak innych budynków o konstrukcji z betonu wskazuje, że można je zakwalifikować do wyższej kategorii niż projektowany 50-letni okres użytkowania.

W budynkach mieszkalnych wielorodzinnych corocznie prowadzone są kontrole stanu technicznego elementów budynku i instalacji narażonych na szkodliwe wpływy atmosferyczne. Dodatkowo co 5 lat prowadzona jest kontrola przydatności do użytkowania budynków, estetyki obiektów i ich otoczenia, stanu instalacji elektrycznej i piorunochronowej, pod kątem zagrożenia życia i zdrowia ludzi, pożaru i wybuchu czy zagrożenia katastrofą budowlaną.

Wyniki tych kontroli pozwalają ocenić aktualny stan zasobów i odpowiednio reagować na niedociągnięcia. Wszelkie problemy związane ze złym stanem technicznym budynków wykonanych z tzw. „wielkiej płyty” rozpatrują właściciele i zarządcy budynków oraz Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego.

(MaS)

Przełącz swój 1% harcerzom

KRS: 0000 281349

cel szczegółowy: PASAT 33

Harcerska wigilia

Od ponad 20. lat w grudniowy przedświąteczny weekend w schronisku młodzieżowym „Pod Pielgrzymem” w Słupi Nowej harcerze z 33 Kieleckiej Harcerskiej Drużyny Żeglarskiej „Pasat” organizują Biwak Wigilijny.

Spotkanie wigilijne to nasza wielka tradycja. Zjeżdżają (jak do domu rodzinnego) zuchy, harcerze, instruktorzy drużyny, oraz byli członkowie – instruktorzy i sympatycy drużyny, żeby złożyć sobie życzenia świąteczne i noworoczne.

Uczestnicy biwaku dojeżdżają do Huty Szklanej i wędrują przez Święty Krzyż do Nowej Słupi. To realizacja jednego z wielu programów – bieg harcerski.

W schronisku po zakwaterowaniu i krótkim odpoczynku przygotowujemy wieczerzę. Wigilię rozpoczyna udział w jasełkach przygotowanych przez najmłodsze drużyny i druhow. Później jest łamanie się opłatkiem i smaczna kolacja. Najedzona brać harcerska do późna w nocy wyśpiewuje kolędy.

A kiedy najmłodszy już smacznie śpi, najbardziej wytrwali wędrują z pochodniami na Święty Krzyż. Nocne wędrowanie jest wielkim przeżyciem. Ośnieżona Puszcza Jodłowa i śnieg po kolana robi duże wrażenie, a wspinaczka jest wielkim wyzwaniem.

Po dotarciu na szczyt odbierane jest zobowiązanie instruktor-skie. To kolejne wielkie przeżycie dla całej grupy.

Już bardzo późną nocą zmęczeni druhowie wracają do schroniska i szybko zasypiają.

Następnego dnia, po wspólnym śniadaniu przygotowanym przez najmłodszych i po uroczystym apelu pełni wrażeń zuchy, harcerze i instruktorzy wracają do Kielc.

A za rok znów będzie wspólna harcerska wigilia.

Z OKAZJI ŚWIĄT BOŻEGO NARODZENIA
ZUCHY, HARCERZE I INSTRUKTORZY 33 KIELECKIEJ
HARCERSKIEJ DRUŻYNY ŻEGLARSKIEJ „PASAT”
ŻYCZĄ

ZARZĄDOWI, RADZIE NADZORCZEJ I WSZYSTKIM PRA-
COWNIKOM KIELECKIEJ SPÓŁDZIELNI MIESZKANIOWEJ
RADOSNYCH ŚWIĄT, WSZELKIEJ POMYŚLNOŚCI,
SZCZĘŚCIA I SPOKOJU, A W NOWYM ROKU SAMYCH
DOBRYCH, SŁONECZNYCH I SZCZĘŚLIWYCH DNI, WIELE
SUKCESÓW Z PODJĘTYCH PLANÓW I WYZWAŃ.

Z HARCERSKIM POZDROWIENIEM
CZUWAJ!

W IMIENIU ZUCHÓW, HARCERZY I INSTRUKTORÓW
DRUŻYNOWY JACEK SZREK HM.

FUNDUSZ REMONTOWY PO NOWEMU

Spółdzielnia tworzy fundusz remontowy, przy czym dodatkowym wymogiem jest odrębna ewidencja wpływów i wydatków funduszu dotyczącego każdej nieruchomości. Od 9.09.2017 roku (data obowiązywania nowelizacji ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych) spółdzielnia ma obowiązek rozliczenia funduszu w nieruchomościach. Obowiązek wpłat na ten fundusz ciąży na członkach spółdzielni i właścicielach lokali niebędących członkami. Fundusz może być wspomagany zyskami z działalności gospodarczej Spółdzielni (w naszym przypadku: najem lokali użytkowych, dzierżawa terenu, produkcja energii cieplnej) oraz funduszami zewnętrznymi.

Kielecka Spółdzielnia Mieszkaniowa wykorzystuje możliwości wynikające z ustawy o efektywności energetycznej, która wprowadza system białych certyfikatów - mechanizmu rynkowego prowadzącego do uzyskania wymiernych korzyści finansowych z tytułu oszczędności energii w przypadku dokonywania działań termomodernizacyjnych w zakresie budynków, sieci energetycznych (np. ciepłowniczych) oraz wprowadzania do użytku urządzeń energooszczędnych (np. wymiana napędów wind, oświetlenia tradycyjnego na LED itp.). Otrzymane i sprzedane na giełdzie z tego tytułu certyfikaty w ilości 590 przysporzyły ponad 400 tys. złotych (po rozliczeniu podatków VAT i dochodowego). Planujemy w roku bieżącym sprzedać kolejne 690.

Spółdzielnia, wykonując obowiązek ustawowy, prowadzi od 1.01.2008 roku ewidencję wpływów i wydatków funduszu remontowego w poszczególnych nieruchomościach. Saldo na koniec bieżącego roku po uwzględnieniu środków z podziału zysku za 2017 rok przedstawia poniższa tabela.

Realizując wniosek Walnego Zgromadzenia Członków, Rada Nadzorcza w dniu 28.03.2018 roku zatwierdziła kryteria przy ustalaniu kolejności robót dociepleniowych budynków i innych robót remontowych zasobów spółdzielni:

Osiedle III „SADY”		
Nr ewid.	Nieruchomości budynkowe	Saldo na 31.12.2018 r.
301.	Jesionowa 11, Dębowa 2	539 066,87
302.	Jarzębinowa 4,6	496 028,04
303.	Wiosenna 10	103 205,22
304.	Wiosenna 3,5,7	40 193,52
305.	Wiosenna 1	49 407,38
306.	Pocieszka 5, Wiosenna 2	102 446,83
307.	Nowowiejska 5	97 283,48
308.	Warszawska 47	-719 037,06
309.	Nowowiejska 22,24	-2 356 132,08
310.	Nowowiejska 15	-66 579,99
311.	Warszawska 5	-134 207,00
	RAZEM AO III	-1 848 324,79
Osiedle IV „SANDOMIERSKIE”		
Nr ewid.	Nieruchomości budynkowe	Saldo na 31.12.2018 r.
401.	Wielkopolska 7, Śląska 8,10	457 310,33
402.	Ślaska 34,36 Leszczyńska 66,68	783 005,18
403.	Daleka 3	625 062,60
404.	Romualda 2,4	-631 923,05
405.	Daleka 21	-195 860,00
406.	Sandomierska 74	-390 613,79
407.	Sandomieksa 76,78	-1 128 263,86
408.	Sandomierska 156,158,160	-161 655,40
409.	Szczecińska 3	164 470,52
410.	Sandomierska 154	56 840,57
412.	Daleka 19	-173 940,42
413.	Daleka 23	-279 379,45
414.	Daleka 25	136 637,98
415.	Daleka 27	187 075,35
	RAZEM AO IV Kielce	-551 233,44
411.	BODZENTYN	36 821,91
	Razem AO IV z Bodzentynem	-514 411,53

I. Kryterium bezpieczeństwa (krok pierwszy przy ocenie):

1. Prace poprawiające bezpieczeństwo zdrowia i życia mieszkańców.

2. Prace poprawiające zabezpieczenie mienia Spółdzielni pod względem techniczno-eksploatacyjnym.

3. Prace wynikające z pokontrolnych decyzji administracyjnych uprawnionych ustawowo organów państwowych, jak: powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego, Urząd Dozoru Technicznego, Państwowa Inspekcja Sanitarna, Państwowa Straż Pożarna.

4. Zdarzenia losowe

Kryterium to stanowi największą wagę i ma pierwszeństwo w wyborze i realizacji robót remontowych.

Po dociepleniu, nowa elewacja budynku przy ul. Włoszka 3

Osiedle I „Zagórska PÓŁNOC”		
Nr ewid.	Nieruchomości budynkowe	Saldo na 31.12.2018 r.
101.	Źródłowa 17a	-275 651,94
102.	Źródłowa 19	-274 364,08
103.	St. Kostki 3a - 15a	109 606,19
104.	St. Kostki 5 - 15	49 107,88
105.	Źródłowa 21	-907 705,57
106.	Konarskiego 3,5,7	5 771,22
107.	Zagórska 17b, 19	28 341,30
108.	Konarskiego 9,11,13	33 447,83
109.	Konarskiego 8,10 Zielińskiego 3	-59 754,94
110.	Zielińskiego 4	66 878,31
111.	Konarskiego 16	132 002,34
112.	Zagórska 57	187 846,61
113.	Spółdzielcza 4,6,8	408 161,98
114.	Szczecińska 17	88 813,32
115.	Spółdzielcza 3,5,7,9	420 618,57
116.	Mazurska 64,66,68,70	835 471,15
117.	Kujawska 19	-125 664,22
118.	Mazurska 77	-378 246,17
119.	Pomorska 100	446 663,02
120.	Pomorska 88	402 004,19
121.	Pomorska 71/73	281 053,00
122.	Mazurska 18/20	23 263,71
123.	Włoszka 3 Mazurska 1	-745 726,52
125.	Zagórska 43	155 004,30
126.	Zagórska 45	6 516,87
127.	Zagórska 51	138 592,42
	RAZEM AO I	1 052 050,77
Osiedle II „Zagórska POŁUDNIE”		
Nr ewid.	Nieruchomości budynkowe	Saldo na 31.12.2018 r.
201.	Boh. Warszawy 11,13,15,17	636 161,16
202.	Szymanowskiego 3	-36 093,11
203.	Zagórska 64	54 731,14
204.	Zagórska 66,68,70,72	-519 960,41
205.	Boh. Warszawy 7	-696 864,59
206.	Chopina 7, Boh. Warszawy 3,5	19 189,01
207.	Chopina 11	499 896,81
208.	Chopina 13,15,17	-226 141,11
209.	Zagórska 36	108 136,41
210.	Karłowicza 13,15	-173 543,13
211.	Zagórska 44	70 892,23
212.	Zagórska 46	-99 570,31
213.	Zagórska 56,58,60	47 479,55
214.	Karłowicza 2,4,6,8,10	-319 286,83
215.	Karłowicza 1,3,5,7,9,11, Chopina 4,8,12	530 859,11
216.	Krakowska 5,7	124 978,43
217.	Piekoszowska 50,52	-237 980,64
218.	Wesoła 29	-127 863,08
	RAZEM AO II Kielce	-344 979,36
	BIELINY w przychodach roczna kwota spłaty pożyczki 25.865 zł	-19 107,95
	Razem AO II z Bieliniami	-364 087,31

Ocieplony budynek przy ul. Konarskiego 13

II. Kryterium finansowe (krok drugi przy ocenie):

1. Rozważenie możliwości sfinansowania zamierzenia ze zgromadzonych środków finansowych wynikających z opłat na fundusz remontowy. Saldo nieruchomości wynikające z ewidencji księgowej prowadzonej od 1.01.2008 r. w porównaniu do planowanego kosztu remontu.

2. Możliwość sfinansowania robót ze zgromadzonych środków i ewentualnej spłaty „zadłużenia” przez roczne naliczanie funduszu remontowego na daną nieruchomość w okresie do 4 lat.

3. Uwzględnienie przyspieszenia realizacji robót remontowych związanych z ociepleniem budynków w przypadku zgody mieszkańców nieruchomości na okresowe zwiększenie stawki na fundusz remontowy, lecz nie dłużej niż na 4 lata.

Waga dla tego kryterium – do 60%

III. Kryterium techniczno-wizualne (krok trzeci przy ocenie):

1. Wyrównywanie stanu technicznego na podstawie prowadzonej przez administrację osiedli ewidencji już wykonanych remontów na danej nieruchomości.

2. Energochłonność budynku na podstawie analizy zużycia energii cieplnej oraz badań strat ciepła przez przegrody budowlane.

3. Ogólny stan techniczny budynku.

4. Lokalizacja budynku.

Waga dla tego kryterium – do 30%.

IV. Kryterium oceny Rady Osiedla (krok czwarty przy ocenie):

Wynikające z wniosków Rady Osiedla i Walnego Zgromadzenia Członków. Stosowane w przypadku, kiedy poszczególne budynki wymagające ocieplenia, posiadać będą podobne parametry oceny z wyżej postawionych kryteriów.

Waga dla tego kryterium – do 10%.

Uchwalone kryteria, saldo na koniec roku oraz protokoły z przeglądów zasobów mieszkaniowych będą podstawą do przygotowania perspektywicznego planu remontów na najbliższe trzy lata.

HENRYK WILK

Remonty 2018

W roku bieżącym na remonty zasobów mieszkaniowych przeznaczaliśmy kwotę w wysokości 8 560 879 zł. Środki te obejmują odpis na fundusz remontowy z mieszkań, jak również kwoty wynikające z podziału zysku z działalności gospodarczej Spółdzielni za rok ubiegły.

Plan na 2018 rok, opracowany na podstawie przyjętych założeń określających priorytety w gospodarce remontowej Spółdzielni, w wyrazie finansowym przedstawia się następująco:

Lp.	Osiedle	Plan roczny (zł)
1.	Zagórska – Północ	2 255 856
2.	Zagórska – Południe	2 211 524
3.	„Sady”	2 128 459
4.	„Sandomierskie”	1 965 040
Razem:		8 560 879

Dobiega końca sezon remontowy. Wybrani w drodze przetargu wykonawcy kończą zlecone zadania. W planowanych zadaniach służby techniczne zwróciły szczególną uwagę na bezpieczeństwo zamieszkiwania oraz ochronę środowiska poprzez wykonanie prac termomodernizacyjnych.

Wymienione zostały okna na klatkach schodowych w budynkach: Jesionowa 11, Nowowiejska 5 kl. III- VI, Nowowiejska 22 kl. V i VI, Nowowiejska 15 kl. I i II - łącznie 240 szt. okien. Zamontowano nowe okienka piwniczne w budynkach Chopina 11 (22 szt.) oraz na poddaszach budynków położonych przy ul. Św. Stanisława Kostki 9a, 11a, 13 (39 szt.). Wymieniono 7 włazów dachowych w budynku Śląska 34. Zakończono zostały kompleksowe roboty na budynkach Spółdzielca 3, Konarskiego 13, Boh. Warszawy 7. Prace obejmowały docieplenie budynków, krycie papą termozgrzewalną dachów oraz remont kominów i instalacji odgromowej. Dobiegły końca prace w powyższym zakresie na budynkach Włoszka 3, Nowowiejska 24, Romualda 2. Prace były kontynuowane przez kolejne dwa lata.

Docieplone zostały trzy ściany na budynku wysokim Źródłowa 21. Przez dwa kolejne lata będą realizowane docieplenia na budynkach Daleka 25, 27.

Poza tymi pracami budynki otrzymają nowe pokrycia dachowe z pap termozgrzewalnych oraz dokonany zostanie remont instalacji odgromowej. W ramach robót ogólnobudowlanych wyremontowano kminy na budynkach przy ul. Karłowicza 3, 7 i 11. Prace poprawiające bezpieczeństwo i komfort zamieszkiwania dotyczyły remontu instalacji elektrycznej, przebudowy pionów p.poż. oraz remontów głównych i bieżących dźwigów osobowych.

Dokonano remontu pionów instalacji elektrycznej w 5 budynkach, tj. Konarskiego 8, 10, Chopina 17, Jarzębinowa 4 i Jesionowa 11, wymiany

WLZ (wewnętrznej linii zasilania) w budynku Konarskiego 9.

Ponadto w budynkach mieszkalnych trwają naprawy instalacji odgromowych, wynikające z wykonanych przeglądów. Kolejne budynki, klatki schodowe wyposażane są w nawodnione piony p. pożarowe. W tym roku zadania te wykonano w budynkach Szymanowskiego 3 i Nowowiejska 22 (kl. V i VI).

W swoich działaniach musimy uwzględnić prace związane ze szczelnością instalacji gazowej, począwszy od przeglądów okresowych do usuwania drobnych nieszczelności, ale również z potrzebną coraz częściej wymianą fragmentów odcinków poziomych instalacji gazowej.

Zaplanowano i wykonano remonty główne czterech dźwigów w budynkach Szymanowskiego 3 kl. II, Nowowiejska 15 kl. III, Nowowiejska 5 kl. III oraz Sandomierska 76 (duży dźwig).

W roku 2018 na podstawie badań i decyzji Sanepidu, sfinansowano remonty podłogi skażonych substancjami szkodliwymi w 16 mieszkaniach, w zakresie określonym w stosownych regulaminach, na kwotę ok. 130 tys. zł. W ramach środków przeznaczonych na prace dekarские zrealizowano krycie dachów papą termozgrzewalną z remontem kominów, wymianą obróbek blacharskich, remontem instalacji odgromowej na 5 budynkach:

- Zagórska 19 – 560 m²;
- Konarskiego 8 – 520 m²;
- Szczecińska 17 – 580 m²;
- Zagórska 17 – 580 m²;
- Nowowiejska 5 – 625 m².

Odnówione zostały klatki schodowe w 8 budynkach:

- Konarskiego 8, 10;
- Źródłowa 21;
- Zagórska 15;
- Boh. Warszawy 15;
- Chopina 15;
- Jesionowa 11;
- Jarzębinowa 4.

Wiosną każdego roku wykonywane są remonty cząstkowe nawierzchni asfaltowej we wszystkich osiedlach. W osiedlu Zagórska-Południe wymieniono nawierzchnię alejek „Mini parku” (ok. 600 m²) oraz wyremontowano nawierzchnię drogi przy budynkach Karłowicza 3 i 5. Ponadto, w związku z podpisaniem umowy z Miejskim Zarządem Dróg w sprawie współdziałania realizacji lokalnej inicjatywy polegającej na utworzeniu terenu

Nowa elewacja budynku przy ul. Pociuszka 5

parkingu wraz z robotami towarzyszącymi przy ul. Dalekiej (obok przychodni Dalmed), poniesiono koszty udziału w tym przedsięwzięciu w wysokości ok. 40 tys.zł.

Struktura i nakłady realizowanych robót

Lp.	Rodzaj robót	Kwota	%
1.	Roboty ogólnobudowlane (docieplenia)	5 193 984	60,7
2.	Remonty główne dźwigów	680 000	7,9
3.	Roboty instalacyjne	991 800	11,6
4.	Roboty dekarские	523 438	6,1
5.	Roboty stolarskie	301 300	3,5
6.	Roboty brukarskie	258 457	3,1
7.	Remont klatek schodowych	241 000	2,8
8.	Usuwanie substancji szkodliwych dla zdrowia	130 000	1,5
9.	Roboty różnie i nieprzewidziane	240 900	2,8
Razem:		8 560 879	100,0

Z powyższego zestawienia wynika, że najwięcej środków kierujemy na roboty ogólnobudowlane, obejmujące przede wszystkim termomodernizację budynków. Ten kierunek jest podtrzymywany od lat. Potwierdza to poniższa tabela:

Rok	Nakłady na roboty ogólnobudowlane
2014	2 350 711
2015	3 379 846
2016	4 413 111
2017	4 934 800
2018	5 193 984

Na zdjęciu poniżej:
nowa elewacja budynku przy ul. Nowowiejskiej 24

Środki przewidziane w rocznych planach remontów przekraczają wnoszone opłaty przez mieszkańców. Potwierdza to poniższe zestawienie:

Rok	Nakłady na remonty zasobów mieszkaniowych	Wnoszone roczne opłaty na fundusz remontowy	Zaległości czynszowe odnośne na fundusz remontowy
2014	6 394 505	6 041 543	- 263 716
2015	6 873 640	6 497 654	- 265 831
2016	7 986 197	7 031 569	- 226 610
2017	8 636 258	7 602 385	- 226 124
2018	8 560 879	8 074 202	- 282 624

Na podstawie podjętej przez Walne Zgromadzenie uchwały w sprawie podziału wypracowanego zysku na działalności gospodarczej Spółdzielni, fundusz remontowy zasilany jest dodatkowymi środkami. Zwiększone środki funduszu remontowego pozwalają na poszerzenie zakresu planowanych remontów.

HENRYK WILK

Ruszył program „ciepła woda bez piecyka”

dokończenie ze str. 1

Program został opracowany przez Elektrociepłownię Kielce – największego producenta energii cieplnej oraz MPEC – wiodącego dostawcę ciepła sieciowego i ciepłej wody użytkowej w Kielcach, w odpowiedzi na oczekiwania mieszkańców osiedli wielorodzinnych, którzy chcą korzystać z centralnego systemu podgrzewania wody użytkowej, pozwalającego na wyeliminowanie ryzyka zatrucia czadem.

Korzystanie z ciepłej wody z miejskiej sieci ciepłowniczej gwarantuje nie tylko bezpieczeństwo mieszkańców, ale zapewnia także komfort oraz jest efektywne energetycznie i ekonomicznie.

Aby wykorzystanie tego rozwiązania było możliwe, konieczne jest przebudowanie zewnętrznej instalacji ciepłowniczej oraz wybudowanie instalacji wewnętrznej dla ciepłej wody w budynku.

W ramach programu „Ciepła woda użytkowa” MPEC w Kielcach dostosuje sieć ciepłowniczą i wyposaży węzeł cieplny pod potrzeby przygotowania ccwu., a Elektrociepłownia Kielce dofinansuje część wydatków poniesionych przez wspólnotę lub spółdzielnię mieszkaniową, na wykonanie instalacji ciepłej wody użytkowej w budynku.

Program jest kolejnym działaniem w celu wyeliminowania zagrożenia zatruciem tlenkiem węgla w mieszkaniach, w których do podgrzewania wody wykorzystuje się piece gazowe. Od 2016 roku samorząd rozdał w ramach programu „STOP dla czadu” prawie 30 tys. czujników czadu, alarmujących o przekroczeniu dopuszczalnego poziomu niebezpiecznych związków w powietrzu. Korzystanie z ciepłej wody z sieci pozwoli na całkowite wyeliminowanie ryzyka zatrucia czadem.

Na razie z programu skorzystają mieszkańcy dwóch bloków przy ul. Marszałkowskiej. W konsultacjach dotyczących wprowadzenia programu udział wzięli również mieszkańcy innych osiedli, m.in. Sady KSM i Armatury. Projekt nie zawsze spotykał się z ich aprobatą. Powód? Mieszkańcy obawiali się długich i kosztownych remontów.

Tymczasem fachowcy uspokajają. - To jest wyrzucenie trzech płytek w łazience i zabudowanie szafki. Taki remont trwa zwykle kilka godzin.

- Przygotowaliśmy system dopłat dla wspólnot i spółdzielni mieszkaniowych, które zdecydują się zlikwidować piecyki gazowe. Wysokość dotacji może być różna około 15-17 procent, zależnie od sytuacji finansowej spółdzielni czy wspólnoty. Jedne mają dodatkowe wpływy, na przykład z lokali użytkowych, inne nie – informował dziennikarzy Dariusz Kozak, dyrektor Elektrociepłowni Kielce. - Wystąpimy też do nowej Rady Miasta z propozycją uchwały, która pozwoli wypłacać dotację za podłączenie domu do centralnej ciepłej wody tak jak jest ona przyznawana za wymianę pieca węglowego na bardziej ekologiczny.

Ciepła woda bez piecyka

Takie samo rozwiązanie proponuje również mieszkańcom osiedli Zarząd Kieleckiej Spółdzielni Mieszkaniowej. O planowanych inwestycjach zastąpienia piecyków gazowych przez ciepłą wodę z ciepłowni pisaliśmy w „My z KSM” dwukrotnie w marcu i w maju tego roku w artykułach „Ciepła woda bez

piecyka”, w celu zachęcenia mieszkańców, by przystąpili do wyeliminowania piecyków gazowych, zastępując je instalacją centralnej ciepłej wody użytkowej (c.c.w.u.).

Taka inwestycja wyeliminuje wiele problemów związanych z eksploatacją piecyków oraz budynków, w których występują przewody wentylacyjne i spalinowe. Jak wskazuje praktyka, z roku na rok coraz trudniej jest zapewnić pełne bezpieczeństwo użytkowania piecyków gazowych w ponad 50 letnich zasobach Spółdzielni.

Głównym argumentem przemawiającym za dokonaniem likwidacji piecyków gazowych w mieszkaniach i budową instalacji c.c.w.u. jest bezpieczeństwo mieszkańców. Z każdym rokiem ulega pogorszeniu sprawność ciągów wentylacyjnych i spalinowych w wyniku zachodzących zmian klimatycznych i pogodowych, którym nie są w stanie sprostać istniejące przewody wentylacyjne i spalinowe. Podczas wysokich temperatur zewnętrznych, ale i w czasie zimy występują przypadki pojawiania się w mieszkaniach tlenku węgla – czadu. Uruchamiają się czujniki alarmujące o zagrożeniu zdrowia i życia. Czasami dochodzi jednak do tragedii - śmiertelnego zatrucia czadem.

Spółdzielnia podjęła inicjatywę rozpoczęcia w tym roku procesu inwestycyjnego, którego realizacja mogłaby nastąpić po uzyskaniu zgody większości mieszkańców w danej nieruchomości. Do mieszkańców trzech wybranych budynków: Ślaska 8, Mazurska 70 i Zagórska 72 tj. tych, które zlokalizowane są bezpośrednio przy osiedlowej sieci ciepłowniczej, Zarząd skierował informację w tej sprawie i druk oświadczenia o wyrażeniu zgody na inwestycję. Zaproponowano także sposób jej finansowania.

Przypomnijmy, szacunkowy średni koszt wykonania wewnętrznej instalacji c.c.w.u., przypadający na jeden lokal mieszkalny wyniesie ok. 2000 zł netto (bez kredytowania). Zakłada się, że koszt ten poniosłby użytkownik każdego lokalu indywidualnie. Możliwa byłaby spłata tej kwoty w czynszu.

Niestety, jedynie 10 proc. mieszkańców tych budynków odpowiedziało pozytywnie. Pozostali, niezdecydowani mieszkańcy, na zebraniach oponowali inicjatywie Spółdzielni. Przeciwnicy inwestycji obawiają się dewastacji łazienek i kosztów remontu po realizacji inwestycji.

Tymczasem operacja przyłączenia mieszkań jest sprawna i precyzyjna, a estetyka łazienki po likwidacji piecyka znacznie się poprawia. Koszt wykonania podłączenia do sieci ciepłowniczej oraz wykonanie modernizacji węzła wymiennikowego w budynku poniosłaby Spółdzielnia w ramach środków Zakładu Energetyki Ciepłej.

Czad zabija

Ostatniej zimy czad zabił w Polsce 71 osób. To najwięcej od pięciu lat. Tlenek węgla, nazywany również czadem, to gaz, który jest niewidoczny oraz bezwonny. Nie ma więc możliwości go wyczuć.

Tlenek węgla powstaje podczas procesu niepełnego spalania materiałów palnych, które występuje przy niedostatku tlenu w otaczającej atmosferze. Ma silne własności toksyczne. Gromadzi się głównie pod sufitem ponieważ ma nieco mniejszą gęstość od powietrza. Jest gazem niewyczuwalnym zmysłami człowieka

(bezwonny, bezbarwny i pozbawiony smaku).

Czad blokuje dostęp tlenu do organizmu, zajmując jego miejsce w czerwonych ciałkach krwi i powodując przy długotrwałym narażeniu (w większych dawkach) śmierć przez uduszenie.

Główna przyczyna zatruc tlenkiem węgla to niesprawność przewodów kominowych: wentylacyjnych i dymowych. Wadliwe ich działanie może wynikać z ich nieszczelności, braku konserwacji, w tym czyszczenia, wad konstrukcyjnych, niedostosowania istniejącego systemu wentylacji do standardów szczelności stosowanych okien i drzwi, w związku z wymianą starych okien i drzwi na nowe.

Może to prowadzić do niedrożności przewodów, braku ciągu, a nawet do powstawania zjawiska ciągu wstecznego, polegającego na tym, że dym zamiast wydostawać się przewodem kominowym na zewnątrz, cofa się z powrotem do pomieszczenia. Co zrobić, aby uniknąć zacczadzenia?

Nie wolno zaklejać i zasłaniać w inny sposób kratki wentylacyjnych. W przypadku wymiany okien na nowe, trzeba sprawdzić poprawność działania wentylacji, ponieważ nowe okna są najczęściej o wiele bardziej szczelne w stosunku do wcześniej stosowanych w budynku i mogą pogarszać wentylację. Należy

systematycznie sprawdzać ciąg powietrza, np. przykładając kartkę papieru do otworu lub kratki wentylacyjnej. Jeśli nic nie zakłóca wentylacji, kartka powinna przywrzeć do otworu lub kratki. Trzeba często wietrzyć pomieszczenia, w których odbywa się proces spalania (kuchnie i łazienki wyposażone w termy gazowe), a najlepiej zapewnić, nawet niewielkie, rozszczelnienie okien. Nie wolno bagatelizować objawów duszności, bólów i zawrotów głowy, nudności, wymiotów, oszołomienia, osłabienia, przyspieszenia czynności serca i oddychania, ponieważ mogą być sygnałem, że ulegamy zatruciu czadem. W takiej sytuacji należy natychmiast przewietrzyć pomieszczenie, w którym się znajdujemy i zasięgnąć porady lekarskiej. W trosce o własne bezpieczeństwo, warto rozważyć zamontowanie w domu autonomicznych czujek dymu i tlenu węgla. Albo zrezygnować z piecyka na rzecz ciepłej wody z ciepłowni.

KAZIMIERZ SKUP

Szczegółowe informacje na ten temat można uzyskać na stronie internetowej www.ksm.pl, w artykułach „Ciepła woda bez piecyka” opublikowanych w kwartalniku „MY z KSM” oraz w Dziale Technicznym przy ul. Kujawskiej 26 pok. 43 tel. 41 34 160 20.

MIĘDZYNARODOWE PRAWO HUMANITARNE

Prawo humanitarne to normy prawne, przyjęte przez państwa jako zwyczajowe oraz w formie umów międzynarodowych – reguły postępowania służące zachowaniu godności, zdrowia i życia człowieka. Mają zastosowanie na całym świecie w czasie pokoju, wojny i w innych okolicznościach.

Na przestrzeni wieków starano się wypracować reguły prawa wojennego. Jednak nie udało się ustalić wspólnych zasad, które stałyby się podstawą międzynarodowej umowy. Dopiero w 1865 r. powstała deklaracja paryska regulująca prawa wojny morskiej.

W 1859 r. szwajcarski społecznik Henri Dunant widząc ogrom cierpienia żołnierzy w krwawej bitwie pod Solferino zorganizował pomoc rannym. Po powrocie do Genewy opisał to tragiczne wydarzenie i wezwał społeczność międzynarodową do zorganizowania stowarzyszeń pomocy poszkodowanym w skutek działań wojennych. W 1863 r. Dunant utworzył Międzynarodowy Komitet Czerwonego Krzyża. Jego znakiem stał się czerwony krzyż na białym tle, co stanowiło nawiązanie do barw narodowych Szwajcarii. Organizacja miała gwarantować bezpieczeństwo osobom, które pomagają rannym na polu bitwy.

Dzięki staraniom Dunanta – 22 sierpnia 1864 r. podpisano Konwencję Genewską, która rozpoczęła proces kształtowania międzynarodowych zasad ochrony ofiar wojny. Tak zainicjowano powstanie Międzynarodowego Prawa Humanitarnego, które sankcjonuje humanitaryzację działań wojennych. Prawo to jest również nazwane międzynarodowym prawem konfliktów zbrojnych.

Z upływem czasu zmieniały się i doskonaliły rodzaje broni i metody walki. Podczas działań zbrojnych zaczęło ginąć coraz więcej ludności cywilnej, pojawiły się nowe zagrożenia. Międzynarodowe Prawo Humanitarne cały czas dąży do zmniejszenia okrucieństwa i niszczylielskich skutków wojny, a także wyeliminowania groźby użycia broni masowej zagłady. Postanowiono, że personel medyczny i kapelani powinni mieć zapewnioną możliwość udzielania pomocy rannym i potrzebującym opieki. Ustanowiono znak rozpoznawczy czerwonego krzyża na budynkach i ambulansach przez personel udzielający pomocy. Sukcesywnie, na przestrzeni lat, wprowadzano również nowe przepisy w zakresie prawa humanitarnego.

Do najważniejszych z nich należą:

– Konwencje Haskie z 1899 r., w trakcie których podpisano deklaracje o zakresie użycia na wojnie kul rozszerzających się lub rozplaszczających oraz o zakresie użycia pocisków gazowych. Powołano również Trybunał Haski w celu osądzenia zbrodniarzy wojennych (XI 1945 Norymberga);

– Konwencje Haskie z 1907 r. dotyczyły m.in. wojny morskiej i lądowej z zakresu zrzucania z balonów środków wybuchowych. Uzupełnieniem tych konwencji był Protokół Genewski z 1925 r. O zakresie używania na wojnie gazów duszących, trujących oraz środków bakteriologicznych.

– Konwencja Nowojorska z kwietnia 1949 r. w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa, jakiego dokonano w czasie II wojny światowej.

– Cztery Konwencje Genewskie, przyjęte jesienią 1949 r. w Genewie:

I. O polepszeniu losu rannych, chorych w armiach czynnych;

II. O polepszeniu losu rannych, chorych i rozbitków na morzu;

III. O traktowaniu jeńców wojennych;

IV. O ochronie osób cywilnych podczas wojny.

– w 1954 r. przyjęto Konwencję Haską O ochronie dóbr kultury w razie konfliktu zbrojnego, na tej konwencji przyjęto międzynarodowy znak ochrony dóbr kultury;

– Konwencja z 1972 r. O zakazie prowadzenia badań i gromadzenia zapasów, broni bakteriologicznej i toksycznej.

– W 1977 r. uchwalono dwa protokoły dodatkowe do Konwencji Genewskich z 1949 r., które wzmacniają ochronę ofiar konfliktów zbrojnych o charakterze międzynarodowym – protokół I oraz protokół II (o charakterze lokalnym).

– Konwencja Genewska z 1980 r. O zakazie i ograniczeniu używania pewnych broni konwencjonalnych, które mogą być uważane za powodujące nadmierne cierpienia lub mające niekontrolowane skutki;

– Konwencja Paryska z 1993 r. O zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i używania broni chemicznej oraz zniszczenia jej zapasów;

– Konwencja z 1997 r. przyjęta w Oslo O zakazie używania, składowania, produkcji i rozpowszechniania min przeciwpiechotnych;

– w 2003 r. przyjęto protokół genewski dotyczący wybuchowych pozostałości po wojnach lokalnych.

Od 1929 r. z Międzynarodowym Komitetem Czerwonego Krzyża współpracuje jego muzułmański odpowiednik Czerwony Półksiężyc, a od 1956 r. Izraelska Czerwona Gwiazda Dawida. Od 2007 r. nowym znakiem ochronnym stał się Czerwony Kryształ, jako neutralny symbol, niekojarzący się z żadną religią.

Konsekwencją nieprzestrzegania Międzynarodowego Prawa Humanitarnego w naszych czasach jest powołanie od 1998 roku Międzynarodowego Trybunału Karnego z siedzibą w Hadze. Jest on międzynarodowym organem sądowniczym, do którego zadań należy ściganie i karanie osób fizycznych, oskarżonych o popełnienie ludobójstwa, zbrodni przeciwko ludzkości i zbrodni wojennych.

BOLESŁAW KUŁAKOWSKI

KILKA UWAG O SPÓŁDZIELCZOŚCI MIESZKANIOWEJ PO 1918 R

U progu niepodległości Polski (100 lat temu) działało na ziemiach polskich niewiele, bo kilkadziesiąt spółdzielni mieszkaniowych.

Dwie pierwsze założone w 1890 r. to Bydgoska Spółdzielnia Mieszkaniowa i Towarzystwo Pomoc – Spółka Budowlana w Poznaniu. Dalsze powstały w dużych na ówczesne czasy ośrodkach przemysłowych, m.in. Spółdzielnia Budowlana Polskich Urzędników Państwowych w Poznaniu (1900 r.), Spółdzielnia Mieszkaniowa w Rawiczu (1904 r.), Lesznie (1905 r.), Gnieźnie, Grudziądzu, Brodnicy, Chojnicach, Tczewie, Inowrocławiu, Chorzowie (1908 r.).

W 1907 r. powołano w Krakowie Powszechnie Towarzystwo Budowy Tanich Domów Mieszkalnych i Domów Robotniczych. W 1913 r. urzędniczki Krakowskiej Poczty utworzyły prowadzone przez kobiety Towarzystwo Budowlane Urzędniczek Pocztowych.

W tym samym czasie utworzono w Łodzi Towarzystwo Własnych Mieszkań „Nasz Dach”. Spółdzielczość stanowiła wówczas poważną siłę gospodarczą i społeczną, a ludzie wokół niej skupieni mieli duże doświadczenie. Rosła liczba spółdzielni,

a budowa mieszkań, głównie dla rodzin robotniczych, była szczególnym symbolem odbudowy państwa. Osiedla budowano tam gdzie powstawały i rozwijały się duże ośrodki przemysłowe i miejskie. Wpływało to na poprawę koniunktury gospodarczej w kraju.

W okresie międzywojennym można wyróżnić trzy etapy rozwoju spółdzielczości mieszkaniowej:

1. Lata 1919-1929, to okres dynamicznego rozwoju wynikający z pilnej potrzeby zaspokajania głodu mieszkaniowego po zniszczeniach wojennych. 1 sierpnia 1919 r. Sejm Ustawodawczy uchwalił ustawę o Państwowym Funduszu Budowlanym, a 29 października 1920 r. ustawę o spółdzielniach. Te fundamentalne akty prawne dowodzą, jak bardzo poważnie młode państwo, w którym każda spółdzielnia mogła korzystać ze specjalnych funduszy państwowych, traktowało spółdzielczość. W 1924 r. powstał Bank Gospodarstwa Krajowego, który przejął na siebie zadanie kredytowania inwestycji budowlanych podejmowanych przez spółdzielnie.

2. Lata 1930-1935 to okres wielkiego kryzysu gospodarczego oraz zahamowania budownictwa i rozwoju spółdzielczości mieszkaniowej. W roku 1931 powstały tylko cztery spółdzielnie, w roku 1932 – dwie, a w roku 1933 zaledwie jedna.

W roku 1931 powołano Związek Rewizyjny Spółdzielni Mieszkaniowych i Budowlano-Mieszkaniowych, mający uprawnienia rewizyjne. W 1934 r. na mocy uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów powstało Towarzystwo Osiedli

Robotniczych (TOR), które pozyskując środki z Funduszu Pracy i Budowlanego, promowało budowanie mniejszych i tanich mieszkań lokatorskich dla drobnych urzędników, robotników, niebogatych rzemieślników. Kredyty udzielano na 25-50 lat z rocznym oprocentowaniem 1,5%.

3. Lata 1935-1939 to okres ponownego rozwoju spółdzielczości, zahamowany wybuchem II wojny światowej.

Według GUS w pierwszym okresie działało:

- w 1926 r. – 430 spółdzielni;
- w 1927 r. – 537 spółdzielni;
- w 1928 r. – 710 spółdzielni;
- w 1929 r. – 790 spółdzielni.

Najwięcej było ich w Warszawie (37%), na Górnym Śląsku (10%), w woj. poznańskim (8%), lubelskim (7%) i krakowskim (5%). Sztandarowa w tym okresie była Warszawska Spółdzielnia Mieszkaniowa, która jako pierwsza powstała w niepodległej Polsce. Wśród wielu spółdzielni mieszkaniowych szczególną rolę w budowie niepodległej Polski odegrała Gdyńska Spółdzielnia Mieszkaniowa, utworzona w 1928 r. Powstanie spółdzielni było ściśle związane z powstaniem Gdyni i budową portu w tym mieście.

Warto podkreślić, iż w okresie międzywojennym spółdzielnie mieszkaniowe dzieliły się na dwie grupy:

1. z większymi i droższymi mieszkaniami, zrzeszające pracowników i urzędników państwowych, ludzi związanych z nauką, kulturą, polityków, itp. oraz

2. spółdzielnie robotnicze z mieszkaniami mniejszymi, tańszymi i o niższym standardzie.

Do 1938 r. działały:

– 252 spółdzielnie mieszkaniowe, zrzeszone w dwóch Związkach Rewizyjnych.

Wśród nich były 192 spółdzielnie budowlano-mieszkaniowe, liczące 9,5 tys. członków oraz 60 lokatorskich, liczących 12,5 tys. członków; – 365 spółdzielni niezrzeszonych.

Spółdzielnie lokatorskie postawiły 595 domów z 6.115 mieszkaniami, wydając 4,9 mln zł, zaś budowlano-mieszkaniowe aż 2.177 domów z 9.932 mieszkaniami własnościami, wydając 205 ml zł. Osiedla mieszkaniowe, zwane „Koloniami”, tworzyły wspólnoty dobrze zorganizowane, z rozwiniętą infrastrukturą społeczną. Mieszkańcy mieli do dyspozycji kluby, świetlice, boiska i place zabaw, będące czymś „normalnym” na terenie każdej spółdzielni, świetnie wkomponowanym w przestrzeń miast, w których funkcjonowały. Spółdzielczość mieszkaniowa swoimi działaniami i dorobkiem w znaczący sposób wpisała się w odbudowę i rozwój Polski w latach 1918 – 1939.

(MaS)

Wykorzystałem referat w „Domach Spółdzielczych” z czerwca 2018 r.

Bydgoska Spółdzielnia Mieszkaniowa. Jeden z pierwszych budynków spółdzielczych, kamienica przy ul. Cieszkowskiego 13

DZIEJE PŁYTY TADEUSZA KOŚCIUSZKI (II)

Do odszukania płyty przyznaje się wiele osób. Najprawdopodobniej odnalazł ją w 1966 r. wieloletni przewodniczący Komisji Ochrony Zabytków ZO PTTK Władysław Kosterski-Spalski¹, który podzielił się swoim odkryciem z innymi.

Elementy płyty wyciągnięto spod WC na dziedziniec katedralny. Ja wcześniej widziałem duże kawałki kamienia w tym miejscu, ale nawet nie przypuszczałem, że to może być zaginiona płyta.

Poinformowany o cennym znalezisku Janusz Siwek, członek PTTK i SD, przekazał tą wiadomość redaktorowi Butwille, który „rozkreślił sprawę” i uzyskał poparcie między innymi Gerarda Bednarza i Ryszarda Miernika².

Od samego początku starano się z płyty zrobić pomnik barbarzyństwa niemieckiego. Szukano lokalizacji. Na umieszczenie płyty na dzwonnicy nie wyraził zgody Wojewódzki Konserwator Zabytków – Andrzej Michałowski. Zdecydowano się wówczas na umieszczenie jej w formie sarkofagu na Wzgórzu Zamkowym.

Prace, którymi kierował działacz PTTK Henryk Orliński³, zakończono w 1970 r. Obok płyty umieszczono kamienny napis: PŁYTA WYKONANA NA 100 LECIE ŚMIERCI T. KOŚCIUSZKI | 1939 R. ZNISZCZONA PRZEZ HITLEROWCÓW | W 25 ROCZNICĘ PRL PRZYWRÓCONA MIASTU | SPOŁECZEŃSTWO KIELC 1970 R. ||.

Początkowo autor rzeźby – Wincenty Skuczyński, nie interesował się losami płyty. Dopiero po jej położeniu i zagospodarowaniu terenu zaczął pisać pisma z protestami.

Na wadliwe położenie płyty zwracali uwagę między innymi: Adam Królikowski⁴, Władysław Pietrzykowski⁵ i Tymoteusz Wróblewski. Z biegiem lat, gdy wybujala zielen, sami projektodawcy zauważyli swoją pomyłkę. Dyskusja wzmogła się na nowo. Wzięli w niej udział między innymi Władysław Dzikowski⁶ i Tadeusz Bors – Wojewódzki Konserwator Zabytków (członek SD). Na łamach prasy głos zabrał też naczelny redaktor „Echa Dnia” Tadeusz Hozer i redaktor Juliusz Braun.

W marcu 1981 r. do Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków zwróciła się Szkoła Podstawowa nr 15 im. Tadeusza Kościuszki, która zaproponowała przeniesienie płyty na teren szkoły.

Po XII Kongresie Stronnictwa Demokratycznego i uchwaleniu dnia 3 Maja świętem Stronnictwa Demokratycznego, losami płyty zainteresował się Miejski Komitet SD w Kielcach.

W lipcu 1981 r. pierwsze „przymiarki” do przedstawienia płyty Tadeusza Kościuszki zrobili członkowie Grupy Inicjatywnej Koła Kielczan (Jarosław Machnicki, Marek Maciągowski, Teresa i Zdzisław Sabatowie). W październiku tegoż roku grupa pracowników „Inwestprojektu” w Kielcach (geodeta Ryszard Maj, Wiesław Kanarek, Zdzisław Sabat i Kazimierz Stąpor), wykonała pomiary geodezyjne Wzgórza Zamkowego w okolicy płyty Tadeusza Kościuszki oraz wysokości muru, a członkowie Grupy Inicjatywnej Koła Kielczan opracowali wstępny projekt zabezpieczenia płyty.

3 grudnia 1981 r. Klub Dyskusyjny SD zwołał zebranie, na które

zaproszeni zostali wszyscy, którym losy płyty nie były obojętne. W dyskusji zebrani potwierdzili konieczność ustawienia płyty w pozycji pionowej. Obecne położenie płyty uznali za skandaliczne.

„Dzwonnica ma już inny wystrój, nie ma na niej miejsca dla płyty” – podtrzymywał swoją decyzję i decyzję poprzedników Wojewódzki Konserwator Zabytków Tadeusz Bors. Rozgorzała dyskusja na temat przyszłego położenia płyty. Padaly propozycje: przy ul. H. Sienkiewicza (w miejscu fontanny), na placu pomiędzy Urzędem Miasta i ZUS-em (obecny plac Konstytucji 3 Maja), na Rynku, na placu Moniuszki, na placu pomiędzy ul. Kilińskiego i ul. Śliską, na murze pałacowym, na placu Panny Marii, na Wzgórzu Zamkowym, na południowej ścianie dawnej Szkoły Akademiczno-Górnicy.

Każda z propozycji było szczegółowo analizowana, miała swoje dobre i złe strony, swoich zwolenników i przeciwników.

W trakcie dyskusji okazało się, że wcześniej podejmowano już próby zabezpieczenia płyty. Z inicjatywą taką wystąpił Szczerp „Szarych Szeregów” przy SP Nr 21 oraz Koło ZBoWiD Nr 2.

cdn

TERESA i ZDZISŁAW SABATOWIE
Z Wielkopola

Apothéose de Kościuszko (mal. Adam Setkiewicz 1908 r.) Pocztówka wydana w Krakowie lata 20. XX w. Biblioteka Polona

¹ Władysław Kosterski-Spalski (1892-1973) Uczestnik strajku szkolnego 1905 r. w Kielcach. Absolwent Szkoły Przemysłowo-Technicznej Wawelberga w Warszawie. Studiował w Liege w Belgii. Podczas I wojny światowej walczył w jednostce polskiej przy armii belgijskiej. W I. 1915-1916 w niewoli niemieckiej. Ostatni komendant VI Kieleckiego Okręgu POW. Radny miejski. Oficer wywiadu i kontrwywiadu ZWZ - AK. Podczas okupacji zabezpieczał zbiory Muzeum Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego, a po wojnie – zbiory i biblioteki dworskie. Od 1957 r. przewodniczący Okręgowej Komisji Opieki nad Zabytkami PTTK w Kielcach. Spoczywa na cmentarzu „Starym” w kw. 10-C.

² Ryszard Miernik (1928-2012) Pisarz, poeta, rzeźbiarz. W I. 1961-1982 kierownik Wydziału Kultury UM w Kielcach. Współzałożyciel (w 1984 r.) kieleckiego Oddziału Związku Literatów Polskich. Współorganizator Ośrodka Rzeźbiarskiego na Wietrzni i Ośrodka Kultury Literackiej. Dopomógł w ustawieniu pomnika Powstania Listopadowego na Wielkopoli w Kielcach. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim OOP. Spoczywa na Cedzynie.

³ Henryk Orliński (1930-1992) Harcmistrz. Od 1956 przewodnik świętokrzyski, gawędziarz. Sekretarz Zarządu Oddziału PTTK w I. 1968-1978. Pracował w Komisjach Turystyki Pieszej, Górskiej i Narciarskiej. Organizator sieci stacji turystycznych i obozowisk campingowych. Zaangażował się w odnawianie miejsc straceń na Karczówce, na Placu św. Wojciecha, płyty Bartosa Głowackiego na cmentarzu katedralnym i grobów rodziny Pantoczków na cmentarzu Starym w Kielcach. Uczestniczył w zabezpieczeniu płyty Tadeusza Kościuszki w Kielcach. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim OOP. W 1994 r. jego imieniem nazwano szlak turystyczny Widelki – Szydłów. Spoczywa na cmentarzu „Nowym” w Kielcach.

⁴ Adam Królikowski (1903-1988) Artysta malarz. Obrońca Oksywia, działacz PTK od 1932 r. Członek Okręgowej Komisji Opieki nad Zabytkami PTTK. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim OOP. Laureat „Nagrody Staszycowskiej”. Spoczywa na cmentarzu „Nowym w Kielcach w kw. D-2..

⁵ Władysław Pietrzykowski (1908-1980) W I. 1928-1935 zastępca komendanta Związku Strzeleckiego w Kielcach. Żołnierz ZWZ-AK. W 1943 r. brał udział w rezbiciu więzienia w Opatowie. Dowódca oddziału „Białe Barwy”. Pracował w sekcji wywiadowczo-rozpoznawczej 2 DP AK. Ppor. piechoty czasu wojny. Po wojnie aresztowany i skazany na 10 lat. Odbity z więzienia kieleckiego przez oddział „Szarego”. Przebywał w Anglii. Prowadził bibliotekę przy Rządzie Emigracyjnym. Sekretarz Wojewódzkiej Komisji Opieki nad Zabytkami PTTK. Jako jeden z pierwszych rozpoczął badanie cmentarza kieleckiego. Spoczywa w kw. 1-C na cmentarzu Starym w Kielcach.

⁶ Władysław Dzikowski (1902-1987) Konstruktor. Żołnierz wojny polsko-bolszewickiej w 1920 r. Żołnierz ZWZ – AK. Wykonał rysunki konstrukcyjne luf do pistoletu VIS. Brał udział w akcji „Deszcz”. Aresztowany w 1944 r. Członek Okręgowej Komisji Opieki nad Zabytkami PTTK. Założyciel arboretum „Brzezinki” w Białogonie. Napisał 17 prac z zakresu toponomastyki. Udokumentował 9772 nazwy miejscowe Kielecczyny. Współzałożyciel Koła Przyjaciół Kielc. Radny GRN w Białogonie i MRN w Kielcach. Członek Stowarzyszenia PAX. Odznaczony Krzyżem Oficerskim OOP. Spoczywa na cmentarzu w Białogonie.

Analiza kosztów ogrzewania lokali za okres 2017/2018*

Sezon grzewczy 2017/2018 pod względem występowania temperatur zewnętrznych był dla użytkowników lokali bardziej korzystny niż poprzedni. Wzrost średniej temperatury w sezonie grzewczym do wartości 3,79°C oraz znaczne jego skrócenie o 21 dni przelożyły się na spadek zużycia ciepła w zasobach mieszkaniowych KSM o około 10,4% (łącznie z osiedlem Sady, gdzie ciepło dostarcza MPEC) w stosunku do ubiegłego sezonu grzewczego. W przypadku tzw. odbiorców obcych (zewnętrznych) sprzedaż energii cieplnej zmniejszyła się w stosunku do poprzedniego jedynie o 8,68%, na co wpływ miało przyłączenie nowych odbiorców.

Wyższa średnia temperatura sezonu grzewczego i krótszy okres jego trwania miał oczywisty wpływ na zmniejszenie zarówno zużycia paliwa, jak i zapotrzebowania na energię cieplną. Efektem był spadek sprzedaży ciepła dla wszystkich grup odbiorców ciepła, tj. budynków mieszkalnych i lokali użytkowych będących własnością KSM oraz innych odbiorców obcych – szkół, przedszkoli, pawilonów usługowych i innych obiektów zlokalizowanych w zasięgu sieci ciepłowniczej.

Sposób rozliczania lokali mieszkalnych i użytkowych w/g wskazań podzielników kosztów ogrzewania

W ubiegłym roku ze względu na wyeksploatowanie dotychczasowych urządzeń wskaźnikowych, których okres używalności kończył się w 2017 r., w znacznej części, bo aż w 84% zasobów mieszkaniowych, nastąpiła wymiana podzielników kosztów ogrzewania (pko) na nowoczesne dwuczujnikowe podzielniki kosztów ogrzewania CERIS, z rejestracją wewnętrznych temperatur poszczególnych pomieszczeń. W ten sposób zakończył się proces wymiany podzielników na urządzenia ze zdalnym odczytem.

Nowy system rozliczeniowy oraz nowoczesne podzielniki pozwalają na uwzględnienie w rozliczeniu najważniejszych źródeł ciepła dostarczonego do lokali w postaci dodatkowego parametru tzw. komfortu cieplnego lokali – koszty zmienne II.

Podzielnik dwuczujnikowy z opcją komfortu cieplnego w każdym cyklu pomiarowym (co 2 minuty) oblicza temperaturę pomieszczenia tylko w sezonie grzewczym. Obliczenia są wykonywane na podstawie pomiaru temperatury przez czujnik radiatora (grzejnika) oraz drugiego czujnika przy obudowie, z uwzględnieniem parametru izolacyjności podzielnika określonego indywidualnie dla danego typu urządzenia – norma PN EN 834.

Sezon grzewczy 2017/2018 był pierwszym sezonem, w którym we wszystkich budynkach KSM zastosowany został nowy Regulamin indywidualnego rozliczania kosztów centralnego ogrzewania lokali mieszkalnych i użytkowych w KSM, zatwierdzony Uchwałą Rady Nadzorczej KSM Nr 37/2017 z dnia 27.04.2017 r. Mowa o systemie rozliczeń, w którym pod uwagę brany jest tzw. komfort cieplny.

Całkowity koszt ciepła do ogrzewania budynku dzieli się na:

- Koszty stałe w wysokości 40% całkowitych kosztów ogrzewania nieruchomości, odnoszone są do powierzchni mieszkania i rozliczane bez względu na stopień zużycia ciepła przez opomiarowane grzejniki. Koszty te odzwierciedlają koszty zależne od mocy zamówionej oraz koszty ogrzewania pomieszczeń wspólnych, np. klatek schodowych, pralni, suszarni itp.
- Koszty zmienne I w wysokości 20% zużytej energii cieplnej, rozliczane są proporcjonalnie do jednostek rozliczeniowych I,

określanych na podstawie iloczynu wskazań jednostek zużycia ciepła przez podzielniki, współczynników oceny grzejników oraz współczynników wyrównawczych położenia lokalu w bryle budynku. Odzwierciedlają energię wyemitowaną przez opomiarowane grzejniki w lokalu.

- Koszty zmienne II (tzw. komfort cieplny) w wysokości 20% zużytej energii cieplnej, rozliczane są proporcjonalnie do jednostek rozliczeniowych określonych na podstawie iloczynu powierzchni lokalu i różnicy średnich temperatur wewnątrz lokalu i zewnętrznej w sezonie grzewczym. Koszty te odzwierciedlają między innymi koszty emisji ciepła pionów grzewczych oraz wymiany ciepła między lokalami poprzez przegrody budowlane.

Wielkości kosztów c.o. poszczególnych lokali

Średni koszt ogrzewania w całej Spółdzielni w sezonie grzewczym 2017/2018 wyniósł 2,59 zł/m²/m-c i w stosunku do poprzedniego sezonu uległ zmniejszeniu, natomiast koszt minimalny zwiększył się do poziomu 1,52 zł/m²/m-c. Spadkowi uległ poziom maksymalnego kosztu ogrzewania w Spółdzielni, który w 2017/2018 wyniósł 6,88 zł/m²/m-c, a w poprzednim sezonie 7,57 zł/m²/m-c. (tab. 1)

	Koszt min.	Koszt średni	Koszt max.
2016/2017	1,28	2,73	7,57
2017/2018	1,52	2,59	6,88

Na powyższe wyniki wpływ miało zastosowanie nowego sposobu rozliczania ciepła z uwzględnieniem komfortu cieplnego oraz łagodniejsza zima, a co za tym idzie stosunkowo niższe koszty ogrzewania analizowanych grup lokali.

Opierając się na wynikowych danych w tabelach nr 2 i 2.1 przedstawionych poniżej, aby zauważyć znaczące różnice pomiędzy dwoma ostatnimi sezonami (przed zastosowaniem komfortu cieplnego tab. 2 i po wprowadzeniu komfortu cieplnego tab. 2.1) należy zwrócić uwagę przede wszystkim na trzy wyróżnione grupy w wierszach nr 3,8,10 obu tabel.

W przedziale od kosztu minimalnego do 1,90 zł/m²/m-c w sezonie 2017/2018 znalazło się 910 lokali tj. 10,01% ogółu (tab. 2.1 wiersz nr 3), natomiast w poprzednim sezonie (tab.2 wiersz nr 3) analogiczna grupa stanowiła aż 25,92% ogółu. To dowód na wyeliminowanie ok. 16% lokali mieszkalnych w skali całych zasobów KSM (1.446 mieszkań), w których dochodziło

wcześniej do rażącego zaniżania kosztów c.o. (nawet do wys. 1,28zł/m²/m-c) względem pozostałych użytkowników mieszkań w bryle danego budynku. W przedziałach kosztów ogrzewania od 1,91 zł/m²/m-c do średniego kosztu ogrzewania w sezonie 2017/2018 znalazły się 4.634 lokale, tj. 50,99% (tab. 2.1 wiersz nr 8), podczas gdy w poprzednim sezonie w koscie ogrzewania od 1,91 zł/m²/m-c do średniego kosztu ogrzewania znalazło się 3.040 lokali, tj. 33,45% ogółu (tab. 2 wiersz nr 8). Oznacza to, że wzrosła znacznie ilość lokali (o 1.594 lokale tj. 17,54%), w których koszty ogrzewania są zbliżone do wartości kosztu średniego. Jest to efekt urealnienia kosztów, o który Spółdzielnia zabiegała od wielu lat i który udało się uzyskać dopiero w 2018 r.

W przedziale od kosztu średniego do kosztu maksymalnego w sezonie grzewczym 2017/2018 (tab. 2.1 wiersz nr 10) odnotowano 3.545 lokali, co stanowi 39% ogółu, podczas gdy w poprzednim sezonie 2016/2017 (tab. 2 wiersz nr 10) w zakresie od kosztu średniego do kosztu maksymalnego znalazły się 3.692 lokale, tj. 40,63%. W tym przedziale kosztów nie zaobserwowano istotnych ilościowych zmian (różnica o 147 lokali, tj. o ok. 1,6%). Doszło natomiast do zmiany jakościowej, tj. znacznego obniżenia poziomu maksymalnego kosztu c.o. poszczególnych budynków (tab. nr 1).

Grupy lokali podzielone zgodnie z kryterium kosztów wynikowych dla lokali wyposażonych w podzielniki kosztów ogrzewania w KSM Kielce

2016/2017		Tabela nr 2
PRZEDZIAŁ	LICZBA LOKALI - OKRES 2016/2017	Udział %
od kosztu minimalnego (1,28 zł/m ² /m-c) do 1,50 zł/m ² /m-c	434	4,78%
od 1,51 do 1,90 zł/m ² /m-c	1978	21,76%
od kosztu minimalnego do 1,90 zł/m ² /m-c	2356	25,92%
od 1,91 do 2,15 zł/m ² /m-c	1102	12,13%
od 2,16 do 2,40 zł/m ² /m-c	1150	12,65%
od 1,91 do 2,40 zł/m ² /m-c	2252	24,78%
od 2,41 do 2,73 zł/m ² /m-c	1238	13,62%
od 1,91 zł/m ² /m-c do kosztu średniego (2,73zł/m ² /m-c)	3040	33,45%
od kosztu minimalnego do kosztu średniego	6119	67,33%
od kosztu średniego do kosztu maksymalnego (7,57zł/m ² /m-c)	3692	40,63%
Razem (Suma poz. = 3+9+11)	9088	100,00%
2017/2018		Tabela nr 2.1
PRZEDZIAŁ	LICZBA LOKALI - OKRES 2017/2018	Udział %
od kosztu minimalnego 2016/2017 (1,28zł/m ² /m-c) do 1,52zł/m ² /m-c	0	0,00%
od minimalnego 2017/2018 1,52 zł/m ² /m-c do 1,90 zł/m ² /m-c	910	10,01%
od kosztu minimalnego do 1,90 zł/m ² /m-c	910	10,01%
od 1,91 do 2,15 zł/m ² /m-c	1885	20,74%
od 2,16 do 2,40 zł/m ² /m-c	1587	17,46%
od 1,91 do 2,40 zł/m ² /m-c	3472	38,20%
od 2,41 do 2,59 zł/m ² /m-c	1162	12,78%
od 1,91 zł/m ² /m-c do kosztu średniego (2,59 zł/m ² /m-c)	4634	50,99%
od kosztu minimalnego do kosztu średniego	5544	61,00%
od kosztu średniego do kosztu maksymalnego (6,88 zł/m ² /m-c)	3545	39,00%
Razem (Suma poz. = 3+9+11)	9089	100,00%

Zarówno podzielniki Ceris, jak również Hydroclima RFM, odczytywane są drogą radiową, w związku z czym lokatorzy nie muszą już udostępniać lokali do odczytu. Nie było więc w tym roku żadnego nieodczytanego lokalu, tak jak to bywało w poprzednich latach, a dodatkowo Spółdzielnia nie poniosła kosztów związanych z wysyłaniem dużej liczby korespondencji w celu powiadamiania lokatorów o dodatkowych terminach odczytów.

Mimo zaangażowania się wszystkich Administracji Osiedli, Zakładu Energetyki Ciepłej, jak również Działu Czynnów i Windykacji w dotarcie do użytkowników z informacją o konieczności wymiany podzielników na nowe, w dalszym ciągu w około 70 lokalach mieszkalnych nie dokonano wymiany podzielników. Do tej grupy mieszkańców została wysłana informacja (listem poleconym) o konieczności wymiany podzielników na nowe z ostatecznym terminem do 10 grudnia 2018 r.

Zmniejszyła się grupa lokali z tzw. limitem kosztów (§18 Regulaminu rozliczeń c.o.), co obrazuje tabela nr 3 (na stronie 14).

Widać, jak na przestrzeni czterech ostatnich lat ich liczba malała, w szczególności w ostatnim sezonie 2017/2018 po wprowadzeniu nowego sposobu rozliczania.

Należy wspomnieć, że po podsumowaniu wyników indywidualnych rozliczeń kosztów ogrzewania za okres rozliczeniowy 2017/2018 (wykaz łącznych nadpłat, niedopłat oraz sald rozliczeniowych poszczególnych osiedli Spółdzielni) wszystkie budynki uzyskały wynik dodatni, co oznacza, że poziom przyjętych zaliczek na sezon 2017/2018 został ustalony prawidłowo.

Wnioski

Zastosowany w sezonie grzewczym 2017/2018 w całości prezentowanych zasobach Kieleckiej Spółdzielni Mieszkaniowej nowy sposób rozliczania z uwzględnieniem „komfortu cieplnego” spowodował, że nadmierne różnice w kosztach zniwelowane zostały niejako samoczynnie. W zdecydowanej większości budynków indywidualne koszty ogrzewania mieszkań zostały urzeczywistnione.

Stało się tak dzięki uwzględnieniu w rozliczeniach pomiaru temperatur w każdym z lokali. Szczegółowe zasady rozliczeń są określone w aktualnie obowiązującym Regulaminie indywidualnego rozliczania

kosztów c.o. lokali mieszkalnych i użytkowych w KSM, zatwierdzonym Uchwałą Rady Nadzorczej KSM Nr 38/2017 z dnia 27 kwietnia 2017 r.

Metoda ta nie budzi na dzień dzisiejszy żadnych kontrowersji, tym bardziej, że w art. 45a ust.9 ustawy Prawo Energetyczne (Dz.U. 2018 poz. 755) ustawodawca wskazał, aby w metodach rozliczeń ciepła budynków wielorodzinnych uwzględniać także ilości ciepła dostarczane do lokali z tzw. pionów grzewczych lub na skutek przenikania między lokalami, szacowane na podstawie rejestracji temperatury powietrza w danym lokalu.

Dzięki nowemu systemowi rozliczeń w Spółdzielni co prawda etapowo, ale jednak kończy się problem niewłaściwego podziału kosztów centralnego ogrzewania pomiędzy mieszkańcami, który charakteryzował się nadmiernym rozrzutem kosztów wynikowych poszczególnych lokali w zasobach mieszkaniowych KSM (zbyt wysokie lub zbyt niskie koszty c.o. niektórych lokali).

Istotne jest bowiem, aby funkcjonujący w KSM system rozliczania z jednej strony motywował użytkowników do energooszczędnych zachowań poprzez racjonalizację poziomu zużywanego ciepła w ogrzewanych lokalach, z drugiej zaś nie narażał pewnej części użytkowników, którzy zapewniają właś-

					Tabela nr 3
Kategorie lokali	2014/2015	2015/2016	2016/2017	2017/2018	Wzrost/Spadek
Liczba lokali z limitem kosztów zgodnie z §18 Regulaminu rozl. c.o. -*	382	377	353	41	-88%
*- dotyczy lokali gdzie stwierdzono rażąco wysokie koszty c.o. - to znaczy, że koszt wynikowy przekroczył poziom 2-krotnego kosztu średniego budynku					

ciwe ogrzewanie swoich lokali, na ponoszenie nadmiernych kosztów ogrzewania.

Przygotowywana przez Zakład Energetyki Ciepłej coroczna analiza rozliczania kosztów c.o. jest wartościowym materiałem, gdyż pozwala organom statutowym Spółdzielni dostrzegać bieżące problemy oraz podejmować strategiczne decyzje uwzględniające dobro ogółu członków KSM.

KAROLINA KRZYSIEK
Inspektor w ZEC

*Skrót obszernego materiału pt. Analiza rozliczeń kosztów c.o. lokali wg wskazań podzielników kosztów ogrzewania w okresie rozliczeniowym od 1.07.2017. do 30.06.2018 w zasobach KSM, przedstawionego na posiedzeniu Rady Nadzorczej KSM w dn. 29.11.2018 r.

Zmiana na stanowisku Kierownika OKK Polonez

W związku z przejściem na emeryturę pracowniczą Ewy Kraski, Kierownika Osiedlowego Klubu Kultury KSM POLONEZ, Zarząd podjął decyzję, że od dn. 1 grudnia br. funkcję pełniącą obowiązki Kierownika klubu będzie sprawować Ewa Banaszek.

Ewa Kraska była zatrudniona w Kieleckiej Spółdzielni Mieszkaniowej przez okres ponad 38 lat, z których 33 lata pełniła funkcję Kierownika Klubu. Jej szczególną pasją były prowadzone od wielu lat w ramach działalności klubu zajęcia z hathajogi, gimnastyki tybetańskiej i rebirthingu. Oferta prowadzonego przez nią klubu i kierunek jego działalności miał zawsze na celu pogłębienie integracji mieszkańców oraz aktywizację osób w różnym wieku, w tym osób starszych. Warto wspomnieć tu choćby o długoletniej współpracy z Kołem Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych, o funkcjonującym w klubie Chórze Seniora „Kukułki” czy organizowanych Wigiliach dla osób starszych i samotnych. Szczególnie bliska sercu pani Ewy, miłośniczki wędrówek i piękna świętokrzyskiej ziemi, była również współpraca z Kołem Przewodników Świętokrzyskich PTTK. Oczywiście klub nie mógłby wypełniać swojej statutowej roli, gdyby nie był również ośrodkiem krzewienia i propagowania kultury. Dziś trudno byłoby zliczyć zorganizowane w nim wernisaże, koncerty, benefisy, wystawy. Dla wielu młodych mieszkańców osiedli KSM i nie tylko, to również miejsce, w którym oni sami, a potem ich dzieci, pod okiem wykwalifikowanych instruktorów, mogli rozwijać swoje pasje, a w okresie wakacji czy ferii zimowych, w bardzo atrakcyjny i bezpieczny sposób spędzać czas wolny. Podejmowane pod kierownictwem Pani Ewy wielokierunkowe działania klubu znajdowały uznanie w oczach członków organów samorządowych Spółdzielni, a przede wszystkim mieszkańców.

W związku z decyzją Ewy Kraski o przejściu na emeryturę pracowniczą, Zarząd Spółdzielni, po konsultacjach z Radą

Osiedla Sady i Komisją Samorządowo – Mieszkaniową Rady Nadzorczej KSM, postanowił powierzyć pełnienie obowiązków Kierownika Klubu Ewie Banaszek, która posiada niezbędne kwalifikacje do tej pracy. Kandydatura ta, zgodnie z postanowieniami Statutu Spółdzielni, została przedstawiona Radzie Osiedla III, która pozytywnie ją opiniując, wyraziła nadzieję dalszej dobrej współpracy z klubem.

ANNA SIKORA

Jak zaginie akt notarialny

Jeżeli potrzebny jest nam akt notarialny, ale nie dysponujemy jego odpisem lub odpis zaginął, gdzie jest przechowywany oryginał?

Gdy akt notarialny podpisano mniej niż 10 lat temu, oryginał tego aktu znajduje się w kancelarii notarialnej, w której go sporządzono. Tam trzeba się zgłosić i prosić o wydanie odpisu. Jeżeli nie wiesz, w jakiej kancelarii spisano akt, ustalisz to sprawdzając w Katastrze Nieruchomości, czyli ogólnopolskim rejestrze gruntów i budynków. Wgląd do Katastru uzyskasz w Urzędzie Miasta lub Starostwie Powiatowym.

Jeżeli zaś akt podpisano więcej niż 10 lat temu, ale po 1991 roku, oryginał aktu notarialnego znajduje się w siedzibie Sądu Rejonowego. Należy zgłosić się do Biura Obsługi Interesantów sądu z prośbą o wzór podania o wydanie odpisu aktu. W Sądzie Rejonowym znajdują się również akty ze zlikwidowanych kancelarii notarialnych. Jeżeli akt notarialny został podpisany przed lutym 1991 roku akty znajdują się w archiwum Sądu Rejonowego wg siedziby ówczesnego Państwowego Biura Notarialnego, w którym spisywano akty notarialne. Bez dodatkowych formalności odpis aktu notarialnego otrzymają osoby, które akt podpisały oraz następcy prawni tych osób, np. ich spadkobiercy. Pozostałe osoby muszą wykazać, że mają tzw. interes prawny w uzyskaniu odpisu, np. potrzebują okazać go w urzędzie lub sądzie.

(MaS)

„Miniatura” na Ponidziu

Nie chodzi tu przewrotnie o wielkość prac ekspozowanych na corocznym przeglądzie plastyki, którego XXXIII edycja odbyła się w Buskim Samorządowym Centrum Kultury pod takim właśnie hasłem. Dnia 16 listopada 2018 roku liczna grupa „Kapistów”(19 osób), działających w Klubie „Miniatura”, udała się na uroczyste otwarcie wystawy. Dla niektórych jej członków otworzył się nowy rozdział w ich działaniu.

Po raz pierwszy mogli oni uczestniczyć w wydarzeniu o tak bogatej już historii i o określonym prestiżu w środowisku twórców nie tylko lokalnych. Ten gigantyczny przegląd ponad 160 prac, różnorodnych pod względem technik, stylów i użytych mediów, jest odbiciem twórczej kondycji 60 autorów.

Wystawie towarzyszy jak co roku profesjonalnie wydany katalog, który na pewno będzie ozdobą każdego archiwum. Wielkim walorem „Ponidzia” jest również jego formuła, która nie ogranicza i nie kwalifikuje nadesłanych dzieł.

Pozwała to na swoisty tygiel, w którym wypala się nowa jakość - jej różnorodność i możliwość konfrontacji sztuki zarówno profesjonalnej, jak i amatorskiej.

Szczególne słowa uznania należą się Tamarze Maj i Bogdanowi Ptakowi (kurator wystawy), pracownikom BWA z Galerii „Zielona” w Busku- Zdroju za doskonałą jak zwykle aranżację tej szalenie trudnej pod względem technicznym wystawy.

Ośmielam się postawić tezę, że kielecka grupa zaprezentowała się nie tylko licznie, ale bardzo interesująco wśród prezentowanych dzieł. Mam nadzieję, że to spotkanie będzie dla wielu inspirujące. Do zobaczenia zatem w BSCK za rok.

MAREK SABAT

Mój Kazimierz

W listopadzie w Klubie „Miniatura” odbył się wernisaz znanego nie tylko kielczanom artysty malarza Witolda Popielskiego zatytułowany „Mój Kazimierz”. Rozpoczynając imprezę, kierownik klubu Lidia Bernatek przedstawiła dossier artysty oraz przeprowadziła z autorem rozmowę, przybliżającą zebranym jego twórczość.

Urodzony w 1958 roku w Kielcach absolwent kieleckiej WSP Witold Popielski, od ponad 37 lat uprawia malarstwo olejne, akrylowe, rysunek, grafikę oraz stosuje techniki własne w malarstwie reliefowym. Jest uczestnikiem wielu plenerów malarskich, w tym kilku międzynarodowych. Prace ekspozował na około 100 wystawach zbiorowych i 22 indywidualnych. To również Członek Klubu Artystów Plastyków KAP'65 oraz Polskiego

Stowarzyszenia Edukacji Plastycznej delegatura w Kielcach. Prace autora znajdują się w zbiorach prywatnych w kraju i za granicą, m.in. w Szwecji, Norwegii, Danii, Austrii, Niemczech, Kanadzie, Stanach Zjednoczonych.

Następnie przyjaciel pana Witolda, również artysta - malarz Marek Sabat zaprezentował swój tekst ...

„Ten tekst powstał nie tylko z potrzeby podkreślenia momentu

otwarcia wystawy prac Witka. Jest także dla mnie, podobnie jak dla autora prezentowanych obrazów, podróżą sentymentalną. Mieliśmy szczęście poznać Kazimierz w jego chyba największym nasyceciu osobowościami malarskimi.

Czasy Stanisława Jana Łazorka, Lecha Szypy, Andrzeja Kołodziejka, Jerzego Gnatowskiego, Zenona Kononowicza, Wojciecha Kosowskiego, to złote czasy malarstwa związanego z tym urokliwym miasteczkiem. Dwaj pierwsi wymienieni malarze byli naszymi przyjaciółmi, mentorami, przewodnikami nie tylko w sztuce, ale także w podejściu do życia, do ludzi. Zawdzięczamy im nasze postawy twórcze, ale także to jacy jesteśmy, z całą empatią do świata. To, że Witold w swoim malarstwie najchętniej sięga do motywów Kazimierskich, nie jest przypadkowe, to powrót do przyjaciela, to taki „Mój Kazimierz”.

Przy akompaniamentem muzycznym zaproszeni goście mogli podziwiać prace artysty.

LIDIA BERNATEK

Nowy Statut KSM już obowiązuje

W dniu 20 września 2018 roku, postanowieniem Sądu Rejonowego w Kielcach zarejestrowane i wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego pod Nr KL.X NS-REJ. KRS/007001/18/923 zostały zmiany do Statutu Kieleckiej Spółdzielni Mieszkaniowej, uchwalone przez Walne Zgromadzenie Członków Spółdzielni w 2018 roku.

Obszerna nowelizacja Statutu była skutkiem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lipca 2017 roku o zmianie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego i ustawy – Prawo spółdzielcze.

Przypomnijmy, że dokonane zmiany dotyczą głównie spraw członkostwa w Spółdzielni (nabywanie członkostwa z mocy prawa przez osobę posiadającą spółdzielcze lokatorskie lub własnościowe prawo do lokalu oraz jej współmałżonka, jeśli ww. prawo przysługuje im wspólnie; prawo ubiegania się o przyjęcie w poczet członków Spółdzielni osób, które są właścicielami prawa odrębnej własności lokalu pod warunkiem złożenia deklaracji członkowskiej; ustanie członkostwa z mocy ustawy z chwilą utraty prawa do lokalu w Spółdzielni; zniesienie obowiązku wpłaty wpisowego i udziału; roszczenie o ponowne ustanowienie lokatorskiego prawa do lokalu w przypadku dokonania spłaty całego zadłużenia wraz z odsetkami, jeżeli nie został wcześniej ustanowiony tytuł prawny do tego lokalu na rzecz innej osoby czy konieczność dokonania wyboru członka Spółdzielni przez współwłaścicieli spółdzielczego własnościowego prawa do

lokalu, którzy nie są małżonkami), a także organizacyjnych: wprowadzono zasadę, iż członkowie Spółdzielni biorą udział w Walnym Zgromadzeniu osobiście lub przez pełnomocnika, który może zastępować nie więcej niż jednego członka oraz zmniejszono do czterech liczbę części Walnego Zgromadzenia (członkowie Spółdzielni zamieszkali w Bielinach i Bodzentynie począwszy od 2019 roku będą brali udział w obradach WZC odpowiednio w Osiedlu Zagórska – Południe i Sandomierskie).

Ponadto doprecyzowano, kto nie może ubiegać się o mandat członka Rady Nadzorczej i Rady Osiedla oraz zakres kompetencji Rady Nadzorczej, Zarządu i zasady organizacji i przeprowadzania wyborów do organów samorządowych KSM. Zmodyfikowano również nazewnictwo stanowisk Członków Zarządu, który składa się z Prezesa i dwóch Zastępców: ds. technicznych i ds. ekonomicznych – Głównego Księgowego.

Dostosowując dotychczasowe postanowienia Statutu do znowelizowanych przepisów ustawy określono zasady powstawania w zasobach Spółdzielni wspólnoty mieszkaniowej i rozliczenia z wszystkimi właścicielami lokali w tej nieruchomości zaewidencjonowanych wpływów i wydatków funduszu remontowego oraz pozostałych nakładów na remonty w nieruchomości.

Zgodnie z § 117 Statutu KSM uchwalone zmiany wchodzi w życie z dniem dokonania ich wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, a więc nowy Statut KSM obowiązuje od dnia 20 września br. Pełny tekst Statutu został opublikowany na stronie internetowej Spółdzielni www.ksm.pl w zakładce: przepisy.

ANNA SIKORA

100-lecie Odzyskania Niepodległości przez Polskę

UROCZYSTY KONCERT

W dniu 15 listopada 2018 roku w Klubie „Słoneczko” odbył się Koncert Międzypokoleniowy dla uczczenia 100-lecia Odzyskania Niepodległości przez Polskę. W koncercie udział wzięli uczestnicy zajęć oraz wychowankowie z Klubów „Słoneczko” i „Miniatura” i zaproszeni goście.

Kierownik klubów Lidia Bernatek w krótkich słowach przedstawiła historię Odzyskania Niepodległości Państwa Polskiego. Wszystkim występom towarzyszyła projekcja multimedialna, przedstawiająca piękno ziemi polskiej. Szczególnie gorącą owacją gości zostały przyjęte występy dzieci, które zaprezentowały się w specjalnej choreografii przygotowanej przez Bożenę Pawłowską, a także występy prowadzonego przez Ewę Wójcik zespołu „Impresja” oraz grupy tanecznej, której opiekunką jest Ewa Banaszek.

Podczas koncertu zaprezentowane zostały również tematycznie nawiązujące do tego wydarzenia prace malarskie, wykonane przez uczestników sekcji plastycznej prowadzonej przez Agnieszkę Czyż, która całe spotkanie dokumentowała fotograficznie.

Wystąpiła uzdolniona wokalnie młodzież ze Szkoły „Profil”: Klaudia Kłycińska i Patrycja Wojciechowska, które wykonały znane patriotyczne pieśni. Towarzyszyli im seniorzy – przyjaciele klubów: Małgorzata Siemieniec, Teresa Mróz, Jolanta Wdowczyk, Halina Karczewska, Janina Rams, Aniela Niedźwiedz, Zyta Szczepańska, Barbara Dzikowska, Nina Łucak, na akordeonie grał Bogdan Głowacki. Wokaliści swoimi prezentacjami porwali wszystkich tłumnie przybyłych gości do wspólnego śpiewania.

Była to prawdziwa lekcja patriotyzmu, zarówno dla dorosłych, jak i dzieci.

LIDIA BERNATEK

Więści z osiedli

Rady Osiedli działają

Kontynuując stały cykl artykułów poświęconych tematyce samorządu osiedlowego, przedstawiamy informację o sprawach, które znalazły się w porządku obrad Rad Osiedli KSM w okresie od lipca do listopada 2018 roku. To niespełna półroczny okres intensywnego działania nowych Rad Osiedli, wybranych przez Walne Zgromadzenie członków KSM w maju/czerwcu br., związany zarówno z bieżącą działalnością osiedli, jak i funkcjonowaniem całej Spółdzielni.

Wszystkie cztery Rady Osiedli w porządku rozpatrywanych na kolejnych posiedzeniach spraw:

- złożyły propozycje sposobu realizacji wniosków zgłoszonych przez członków Spółdzielni podczas odbywających się w bieżącym roku posiedzeń Walnego Zgromadzenia w zakresie dotyczącym bieżącej działalności administracyjnej;

- rozpatrzyły i zaopiniowały zmianę wysokości opłat za mieszkania, garaże i dźwigi oraz fundusz remontowy, obowiązujących od dnia 1 stycznia 2019. Nowe stawki opłat tzw. zależnych od Spółdzielni, po uzyskaniu stanowiska Rad Osiedli, zostały uchwalone przez Radę Nadzorczą na posiedzeniu w dniu 17 września br., o czym użytkownicy lokali, zgodnie z postanowieniami Statutu, zostali powiadomieni na 3 miesiące przed terminem ich obowiązywania;

- przyjęły wyniki jesiennego przeglądu zasobów mieszkaniowych pod kątem realizacji planu remontów oraz potrzeb remontowych i konserwacyjnych na kolejny rok, a także stanu bezpieczeństwa i porządku na osiedlach;

- przeanalizowały i przyjęły projekty organizacji ruchu kołowego na osiedlach;

- pozytywnie zaopiniowały sprawozdania ze zorganizowanych przez Osiedlowe Kluby Kultury zajęć Nieobozowej Akcji Lato oraz propozycje stawek za zajęcia klubowe na nowy rok kulturalny 2018/2019;

- zgodnie z postanowieniami Statutu Spółdzielni, wyraziły stanowisko i wydały opinie w zakresie perspektywnego planu remontów zasobów mieszkaniowych KSM na lata 2019 – 2021, przygotowanego z uwzględnieniem uchwalonych przez Radę Nadzorczą w marcu br. kryteriów przy ustalaniu kolejności robót dociepleniowych budynków i innych robót remontowych zasobów Spółdzielni (szerzej o nich piszemy na stronach 4 - 5 w artykule „Fundusz remontowy po nowemu”).

Rada Osiedla Zagórska – Północ zajmowała się ponadto następującymi sprawami:

- pielęgnacją i zagospodarowaniem osiedlowej zieleni i terenów rekreacyjnych: zgłoszono propozycję usunięcia kilku suchych drzew na osiedlu, dostawienia kilku ławek na placu zabaw – ogródka jordanowskim, likwidacji asfaltowego placu pomiędzy budynkami Spółdzielca 3 i 5 i zastąpienia go trawnikiem, modernizacji starego oświetlenia na skwerze 50 – lecia KSM oraz wykonania na nim nasadzeń nowych krzewów;

- w związku ze złożonym wnioskiem o rozważenie możliwo-

ści przebudowy ul. Konarskiego wraz z istniejącym ciągiem pieszym, na odcinku pomiędzy ul. Źródłową a ul. Zielińskiego, przyjęto do wiadomości informację Zarządu, że większa część drogi znajduje się na działce, która zgodnie z zawartym w 2008 roku Porozumieniem w sprawie m.in. uregulowania stanu prawnego niektórych dróg osiedlowych, ma zostać w perspektywie przekazana Gminie Kielce w ramach zamiany działek.

Sprawa jest obecnie w trakcie negocjacji, wobec czego inwestowanie przez Spółdzielnię na terenie, na którym obowiązki zarządcy drogi (w tym remonty, przebudowa itd.) ma w założeniu przejąć Gmina, jest w tej chwili bezzasadne;

- w związku z realizacją wniosku zgłoszonego podczas Walnego Zgromadzenia Członków w Osiedlu Zagórska – Północ, dokonano odbioru prac polegających na wykonaniu odwodnienia placu zabaw usytuowanego przed budynkiem Mazurska 1 poprzez założenie studni chłonnej z kratką odwadniającą;

- rozpatrzono skargę mieszkańców na zakłócanie porządku domowego przez użytkownika jednego z mieszkań położonych w budynku Spółdzielca 3, z którym przeprowadzono rozmowę dyscyplinującą i wezwano go do przestrzegania zasad współżycia społecznego i obowiązujących w Spółdzielni regulaminów;

- po przeprowadzonej wizji lokalnej, podjęto decyzję o wystąpieniu do Wydziału Zarządzania Ruchem Drogowym i Mobilnością Urzędu Miasta Kielce z wnioskiem o wyznaczenie miejsca postojowego dla osoby niepełnosprawnej na ulicy Spółdzielczej (ulica miejska) w rejonie budynku Spółdzielca 9.

Wśród tematów podejmowanych przez Radę Osiedla Zagórska – Południe znalazły się m. in. sprawy związane z następującymi zagadnieniami:

- kwestią możliwości przekazania Miastu ulicy Karłowicza i wykonania remontu tej ulicy i chodników ze środków miejskich;

- propozycją nadania skwerowi na terenie tzw. Mini Parku nazwy Doły Siekluckiego – Rada negatywnie zaopiniowała tę propozycję, ponieważ w styczniu br. Spółdzielnia wystąpiła do Prezydenta Miasta Kielce z wnioskiem dotyczącym nadania skwerowi imienia Mikołaja Kopernika (zgodnie z wnioskiem zgłoszonym przez jednego z mieszkańców Osiedla Zagórska – Południe, członka – założyciela Spółdzielni), podjęto także zagadnienia związane z możliwością wyremontowania skweru i podświetlenia fontanny;

- ustaleniem programu i organizacją festynu rodzinnego w dn. 16 września br., członkowie Rady Osiedla, którzy – jako współorganizatorzy - wzięli udział w festynie, bardzo pozytywnie ocenili imprezę, która dzięki różnorodności zaproponowanych atrakcji, cieszyła się dużym zainteresowaniem mieszkańców;

- rozpatrzono i pozytywnie zaopiniowano wnioski mieszkańców w sprawie wynajmu powierzchni (wykonanie zabudowy części korytarza) i pomieszczeń dodatkowych, stanowiących część nieruchomości wspólnej w budynkach mieszkalnych w osiedlu;

- podjęto działania w zakresie rozwiązania konfliktu sąsiedzkiego w budynku przy ul. Karłowicza 1.

Rada Osiedla Sady na swoich posiedzeniach zajmowała się m.in. następującymi sprawami:

- koncepcją zagospodarowania terenu pod budowę parkingu naziemnego dla samochodów osobowych przy budynkach Dębowa 2 i Jesionowa 11, w rejonie skrzyżowania ulic Klonowej i Jasionowej (sprawa zgłoszona jako wniosek podczas Walnego Zgromadzenia Członków w Os. Sady);

– utworzeniem dodatkowego miejsca postojowego dla osoby niepełnosprawnej w rejonie budynku Wiosenna 10;

– analizą kosztów c.o. za sezon grzewczy 2017/2018 w osiedlu, ze szczególnym naciskiem na nowy system rozliczeń uwzględniający komfort termiczny - dzięki uwzględnieniu dodatkowego czynnika w postaci pomiaru temperatury wewnątrz lokalu, uzyskiwanej nie tylko z grzejników, ale też przez przegrody (kosztem sąsiadów) i z nieopomiarowanych pionów c.o., nastąpiło zniwelowanie nadmiernych różnic w zakresie drastycznie wysokich i drastycznie niskich kosztów ogrzewania;

– kwestią zaległości czynszowych oraz prowadzonej przez Spółdzielnię polityki windyacyjnej, do której aktywnie włącza się Rada Osiedla, zapraszając na rozmowy mieszkańców nie regulujących swoich zobowiązań za używane mieszkania;

– przygotowaniem osiedla do okresu zimowego – przyjęto informację Kierownika Administracji o dokonanej przeglądzie stolarki okiennej i drzwi wejściowych na klatkach schodowych w osiedlu, zabezpieczeniu piasku i soli drogowej oraz narzędzi niezbędnych do usuwania skutków zimy;

– zgodnie z postanowieniami Statutu, Rada Osiedla pozytywnie zaopiniowała zatrudnienie Ewy Banaszek na stanowisku Kierownika Osiedlowego Klubu Kultury Polonez.

Tematyka poruszana na posiedzeniach Rady Osiedla Sandomierskie dotyczyła między innymi spraw związanych z:

– przyjęciem rezygnacji z mandatu członka Rady Osiedla, złożonej przez Panią Mariannę Zacharz, Rada Osiedla podjęła decyzję, że w pracach

Komisji Handlu, Usług i Porządku Publicznego, której ww. była członkiem, będzie brała udział Przewodnicząca RO, Pani Ewa Mikołajczyk;

– wyrażeniem zgody na kontynuowanie sprzedaży wyrobów alkoholowych w sklepie spożywczym przy ul. Sandomierskiej 154;

– negatywnym zaopiniowaniem wniosków o dzierżawę terenu na skwerze u zbiegu ulic Sandomierskiej i Źródłowej pod przyczepę gastronomiczną oraz o budowę parkingu dla samochodów osobowych na terenie pomiędzy budynkiem Daleka 21 a ul. Legnicką;

– bezpieczeństwem w osiedlu – we wrześniowym posiedzeniu Rady wzięli udział przedstawiciele Straży Miejskiej i Policji, do których zaapelowano o wzmocnienie patroli;

– wyrażeniem negatywnego stanowiska wobec wniosku o wynajem lokalu użytkowego położonego przy ul. Śląskiej 10 firmie z branży kosmetycznej – Rada Osiedla zwróciła uwagę, że prowadzona w lokalu działalność laboratoryjna mogłaby skutkować uciążliwościami dla mieszkańców budynku;

– kwestią zanieczyszczania budynków i ich otoczenia przez dokarmianie gołębie oraz zaniedbywania opieki nad posiadаныmi psami przez jedną z mieszkańek budynku Szczecińska 3;

– wnioskiem mieszkańców budynku Wielkopolska 7 w spra-

wie likwidacji altany śmietnikowej i przeniesienia jej w pobliże I klatki schodowej, utworzenia w jej miejscu zatoki parkingowej oraz zagospodarowania terenu wokół budynku – Rada Osiedla zajęła stanowisko, że realizacja wniosku byłaby bardzo trudna ze względu na konieczność zaangażowania znacznych środków finansowych, a ponadto uzyskania zgody na powyższe od wszystkich właścicieli nieruchomości wielobudynkowej Śląska 8, 10, Wielkopolska 7.

– Rada Osiedla odniosła się również do prośby mieszkańców budynku Wielkopolska 7 o wyłączenie ulicy Legnickiej (na odcinku pomiędzy ul. Śląską a Wielkopolską) z tras do nauki jazdy – zwrócono uwagę, że z podobnym wnioskiem, w interesie wszystkich mieszkańców osiedla, wystąpiono już do Wojewódzkiego Ośrodka Ruchu Drogowego, który udzielił odpowiedzi, że przebieg tras egzaminacyjnych jest dostosowany do wymogów wynikających z obowiązujących przepisów, zaś ośrodek egzaminacyjny nie ma wpływu na dobór tras szkoleniowych przez szkołę nauki jazdy;

– zgodnie z postanowieniami Statutu KSM, Rada Osiedla zaopiniowała również kandydaturę Grzegorza Prędoty na stanowisko Zastępcy Kierownika Administracji.

Wszystkich zainteresowanych tematyką poruszaną na posiedzeniach Rad Osiedli KSM zapraszamy również na naszą stronę internetową www.ksm.pl.

ANNA SIKORA

Nowa elewacja wieżowca przy ul. Nowowiejskiej 24

Dowody osobiste bez adresu

Dowody osobiste wydawane po 2015 roku nie mają rubryki z meldunkiem, nie można więc domagać się takiego wpisu w nowym dowodzie. Meldunek można potwierdzić we właściwym Urzędzie Miasta lub Gminy, który na wniosek zainteresowanego wyda zaświadczenie o zameldowaniu. Natomiast prawo do mieszkania można potwierdzić np.: posiadany akt notarialny, wypisem z księgi wieczystej czy zaświadczeniem ze spółdzielni mieszkaniowej.

(MaS)

Czy wiesz, że...

NA WESOŁO

Wg wyliczeń i opinii Firmy ISTA POLSKA zajmującej się systemem odczytu wodomierzy mieszkaniowych, odczyt przeprowadzany 2 czy nawet 4 razy w roku nie daje pełnych informacji o możliwości wykrycia i usunięcia przyczyn nadmiernego zużycia wody.

Często powodem takiego zużycia jest stały niewielki wypływ, np. w spłuczce ustępowej. Nawet mały, kropelkowy wyciek na poziomie 7 l/h powoduje dodatkowe miesięczne zużycie wody przekraczające 5m³, zaś wypływ w spłuczce na poziomie ok. 20 l/h daje aż 15m³ zużycia wody w ciągu miesiąca.

Taka mała strużka jest praktycznie niezauważalna, ale powoduje bardzo duże i kosztowne marnotrawstwo wody. Można temu zaradzić decydując się np. na wysokiej jakości wodomierze mieszkaniowe z odczytem radiowym.

x x x

Za najdawniejszy polski utwór muzyczny uznawana jest wspaniała, nabożna pieśń rycerska „Bogurodzica”, a autorstwo tekstu i melodii przypisywane jest świętemu Wojciechowi, zmarłemu męczeńską śmiercią u schyłku pierwszego tysiąclecia.

Jej najstarszy zachowany rękopis pochodzi z roku 1407. Znaczący jest jednak ten pogląd, tym bardziej, że „Bogurodzica” nie jest jedynym zabytkiem muzycznym polskiego średniowiecza.

Od początku XI wieku powstawały jednogłosowe kompozycje religijne z rymowanymi tekstami łacińskimi przeznaczone na nieszpory i wykonywane podczas mszy.

Z tej epoki znane jest tylko jedno imię – WINCENTY ze starodawnego rodu Odrowążów, pochodzącego raczej nie z Kielc, jak sądzono, ale wg najnowszych badań, z miejscowości Kielcza, położonej w pobliżu miasta Strzelce Opolskie.

Jemu to właściwie przypada zaszczytny tytuł pierwszego znanego z imienia polskiego kompozytora. Urodził się przed rokiem 1200, był kapelanem biskupa krakowskiego. Zmarł około 1261 roku.

(MaS)

Kto się lubi, ten się czubi
Kogo lubisz z tym się kłócisz
– prawda prosta jak bieganie.
Przyjaźń wcale nie oznacza,
że się ma to samo zdanie.
„Przysłowia polskie”
Kraków 2015 r.

(MaS)

Mąż, grzebiąc w skrzynce z narzędziami, pyta żonę: – A gdzie nasza stara piła?
Żona z kuchni: – Nie jestem stara, tylko dojrzała. A gdzie piłam, to nie twój interes!

x x x

Dwaj przyjaciele rozmawiają na drugi dzień po zakrapianym wieczorze:

– Jak dotarłeś wczoraj do domu?

– Jak błyskawica!

– Aż tak szybko?

– Nie... zygżakiem.

x x x

Pacjent do doktora: – Nie mogę usnąć. Przewracam się z boku na bok i nic.

– Też bym nie zasnął, jakbym się tak wiercił - mówi lekarz.

x x x

Na lekcji religii dzieci rysują aniołki.

Ksiądz podchodzi do Jasia:

– Jasiu, kto to widział, aniołek z trzema skrzydełkami?

Jasiu na to: – A z dwoma ksiądz widział ?

x x x

Dwóch przedszkolaków ogląda się za atrakcyjną dwudziestolatką.

– Poparz – mówi jeden – musiała być całkiem, całkiem jak była młoda...

x x x

– Jak dobrze, że cię spotkałem. Jak ci leci?

– Ożeniłem się.

– A jaką masz babę?

– Anioł nie kobieta.

– To masz szczęście, bo moja jeszcze żyje.

x x x

Powódź w prowincjonalnym miasteczku. Ewakuacja ludności, wojsko puka do kaplicy: – Niech ksiądz ucieka! Ksiądz się utopi!

– Nigdzie nie idę, wierzę w Opatrzność Bożą.

Po trzech godzinach ratownicy znów podpływają motorówką, zachęcając księdza do ewakuacji. Po kolejnych godzinach podpływają znowu, ksiądz odmawia, nadal wierząc w Opatrzność Bożą. Po chwili ksiądz z wyrzutami do Pana Boga:

– Panie Boże, no jak można swojego sługę zawieść. A tak wierzyłem w opatrzność.

– Kretyn! Trzy razy po ciebie ludzi wysyłałem!

x x x

Teraz zostałeś mi tylko ty – powiedział do żony leśniczy, któremu zdechł pies.

x x x

Ja wszystkie swoje pieniądze wkładam w alkohol – no sami powiedzcie, gdzie indziej można dostać 40%. I to od razu!

x x x

Wędkarz od kilku godzin nic nie złowił. Podpływa krokodyl i pyta:

– No jak? Biorą?

– Eee tam. Wcale!

– To chrzań pan te ryby i chodź się wykapać!

x x x

Dzwoni Sasza z Leningradu do Fiodora na Syberię.

– Stary, słyszałem, że u was tęga zima.

– Jaka tam tęga. Raptem minus 25 stopni – odpowiada Fiodor.

– A ja słyszałem w telewizji, że minimum 60°C.

– A, chyba, że na dworze... – mówi Fiodor.

x x x

Spotyka się dwóch kolegów:

– Witam cię Kaziu i życzę szczęśliwego Nowego Roku!

– Oszałałeś! W kwietniu?

– To już kwiecień? Nigdy jeszcze nie wracałem z sylwestra tak późno.

(MaS)